

Decomposition of Gross Export Value Added in Iran's Economic Activities: An Inter-Country Approach

Esfandiar Jahangard*

Associate Professor ,Faculty of Economics,Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran

Alireza Jahangard

Computer engineering student ,Faculty of Statistics, Mathematics and Computer, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran.

Negar Ebrahimi

Master of Research in Economics and Business, University of Groningen, Groningen, Netherlands

Abstract

In recent years, with the increased availability of data and statistics, particularly multi-country input-output tables and firm-level microdata, along with advances in the data processing capacity of personal computers for managing these vast datasets, as well as information and communication infrastructure, the efficient shared use of databases for foreign trade analysis has become possible. The goal of this paper is to implement the gross export decomposition method by Borin and Mancini (2023), using a source-based approach and the perspective of the exporting country, as a foundational analysis for decomposing value-added in the gross exports of Iran's economic activities.

The contribution of this paper to the economic literature on Iran can be summarized in the following three aspects: First, it utilizes data from the 2016 inter-country input-output database, including data on Iran, for empirical documentation. Second, it focuses on the most recent theoretical framework presented by Borin and Mancini (2023), with a

* Corresponding Author: Jahangard@atu.ac.ir

How to Cite: Jahangard, E., Jahangard, A. & Ebrahimi, N. (2024). Decomposition of Gross Export Value Added in Iran's Economic Activities: An Inter-Country Approach. *Economics Research*, 23(90), 5-51.

source-based approach and country perspective, to decompose the value-added in the exports of Iran's economic activities. Third, it offers a structural interpretation of the value-added decomposition of Iran's exports for the year 2016, which can be useful for researchers and policymakers in understanding the global value chains of Iran's economic activities. The results show that Iran plays a small and fragile role in the global economy.

Introduction

The global economy has become increasingly interconnected, necessitating comprehensive tools to understand complex trade relationships. Traditional trade statistics, which rely on gross export values, often obscure the actual value added by countries. The emergence of inter-country input-output tables allows for a detailed examination of value-added flows within international trade networks. These tables track the production processes across different countries, shedding light on how value is added at each stage of production. This paper builds on the gross export decomposition framework developed by Borin and Mancini (2023), which enables a nuanced analysis of value-added in exports. By applying this framework to Iran's economic activities, we can gain a clearer picture of how different sectors contribute to the country's export economy. This approach provides a more accurate reflection of Iran's role in global value chains (GVCs), moving beyond traditional metrics that may understate or overstate its economic contributions.

The study utilizes the Inter-Country Input-Output (ICIO) database for the year 2016 which includes Iran, which provides comprehensive data on trade and production relationships among various countries. The ICIO database is particularly suited for this analysis as it captures the interconnected nature of global trade and production networks. The Borin and Mancini (2023) methodology involves decomposing gross exports into three main components: The domestic value-added (DVA), that is value-added exported in final or intermediate goods. This is part of the Domestic Content – the part of exports that originated in the country – and is also a measure of GDP in gross exports or in intermediates absorbed by direct importers. The foreign value-added (FVA) that is value-added contained in intermediate inputs imported from abroad, exported in the form of final or intermediate goods. This is part of the Foreign Content – the part of gross exports that originated abroad. The returned value-added is domestic VA in intermediates exported. By applying this decomposition method, we can analyze the contribution of various sectors to Iran's export economy. This analysis involves several steps:

- **Data Preparation:** Extracting relevant data from the ICIO database for Iran and its trading partners.

- Decomposition Calculation: Applying the Borin and Mancini (2023) method to decompose Iran's gross exports into DVA, FVA, and RDVA.
- Sectoral Analysis: Examining the results to identify key sectors contributing to Iran's value-added exports.

Results and Discussion

The results reveal significant insights into the structure of Iran's export economy. In 2016, Iran's gross exports were composed predominantly of Domestic Value Added (DVA), reflecting the substantial contribution of domestic industries to the country's exports. The analysis shows that the oil and gas sector plays a crucial role in generating DVA, given Iran's abundant natural resources.

However, the study also highlights the presence of Foreign Value Added (FVA) in Iran's exports. This indicates that foreign inputs are integrated into Iran's production processes, demonstrating the interconnectedness of Iran's economy with global supply chains. For instance, machinery and equipment imported from other countries are essential for Iran's manufacturing sector, contributing to the FVA in its exports. The Returned Domestic Value-Added component, although smaller, provides interesting insights into the circular nature of some value-added flows. This component illustrates how certain domestic value-added returns to Iran after being processed abroad. For example, raw materials exported from Iran may be processed into intermediate goods in other countries and then re-imported for further manufacturing. The application of the Borin and Mancini (2023) value-added decomposition method provides a detailed and nuanced understanding of Iran's export economy. By distinguishing between Domestic Value Added (DVA), Foreign Value Added (FVA), and Returned Domestic Value Added (REF), this analysis offers a comprehensive view of how different sectors contribute to Iran's gross exports.

Conclusion

The study reveals that while Iran's export economy is heavily reliant on domestic industries, it is also deeply interconnected with global supply chains. Furthermore, the Returned Domestic Value-Added component highlights the circular nature of some value-added flows, illustrating the complexity of global trade relationships. For policymakers and researchers, these insights are invaluable. Understanding the composition of Iran's export economy can inform strategies to enhance domestic industries' competitiveness and better integrate into global value chains. Additionally, recognizing the role of foreign inputs in domestic production can guide

policies aimed at improving the efficiency and resilience of supply chains. In summary, the value-added decomposition method employed in this study offers a robust framework for analyzing Iran's export economy. It provides a clearer picture of how domestic and foreign industries interact within global trade networks, offering valuable insights for enhancing Iran's economic performance in the context of global value chains.

Keywords: Value Added, Gross Exports, Economic Activities, Inter-Country Input-Output Tables, Iran.

JEL Classification: D57, F14, F15

تجزیه ارزش افزوده صادرات ناخالص فعالیت های اقتصادی ایران: یک رویکرد بین کشوری

اسفندیار جهانگرد* دانشیار، اقتصاد نظری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

علیرضا جهانگرد دانشجوی مهندسی کامپیوتر، دانشکده علوم ریاضی، آمار و رایانه، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

نگار ابراهیمی دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد و بازرگانی، دانشگاه خرونینگن، خرونینگن، هلند

چکیده

در سال های اخیر با افزایش دسترسی به داده ها و آمار، به ویژه جداول داده - ستانده چند کشوری و داده های خرد در سطح شرکت، همچنین پیشرفت در ظرفیت پردازش داده کامپیوترهای شخصی برای مدیریت این مجموعه داده های عظیم و همچنین زیرساخت اطلاعات و ارتباطات، امکان استفاده مشترک کارآمد از پایگاه های داده را برای تجزیه و تحلیل تجارت خارجی فراهم کرده است. هدف این مقاله پیاده سازی روش تجزیه صادرات ناخالص بورین و مانچینی (۲۰۲۳)، با استفاده از رویکرد منبع محور و چشم انداز کشور صادرکننده، به عنوان تحلیل پایه برای تجزیه ارزش افزوده در صادرات ناخالص فعالیت های اقتصادی ایران است. سهم این مقاله در ادبیات اقتصادی ایران، در سه محور زیر خلاصه می شود: یک از داده های پایگاه داده ستانده بین کشوری سال ۲۰۱۶ با لحاظ ایران برای مستندسازی تجربی استفاده می کند. دوم، از بین چارچوب های نظری موجود، تمرکز می کند بر آخرین چارچوب نظری مطرح شده توسط بورین و مانچینی (۲۰۲۳) با رویکرد منبع محور و چشم انداز کشوری برای تجزیه ارزش افزوده صادرات فعالیت های اقتصادی ایران. سوم، تفسیری ساختاری ارائه می دهد از تجزیه ارزش افزوده صادرات اقتصاد ایران برای سال ۲۰۱۶ که می تواند مورد استفاده محققان و سیاست گذاران در خصوص زنجیره ارزش جهانی فعالیت های اقتصاد ایران قرار بگیرد. نتایج نشان می دهد ایران در اقتصاد جهانی نقش اندک و شکننده ای دارد.

کلمات کلیدی: تجزیه ارزش افزوده صادرات ناخالص، داده - ستانده بین کشوری، ایران

طبقه بندی D57, F14, F15: JEL

۱. مقدمه

در دسترس قرار گرفتن اخیر جداول داده - ستانده بین کشوری با لحاظ ایران توسط مرکز پژوهش های اتاق ایران، فرصت های جدیدی را برای تجزیه و تحلیل جریان های پیچیده ارزش افزوده که در تجارت بین المللی تعبیه شده است، در کشور ایجاد کرده است. در زمینه تجارت، اولین رویکرد شامل پیروی از مدل لئونتیف و بررسی منشأ ارزش افزوده در تقاضای نهایی کشورها است که توسط جانسون و نوگوئرا (۲۰۱۲)^۱ ارائه شد.

تجزیه حاصل به عنوان «صادرات ارزش افزوده»^۲ ارزش افزوده ای را که توسط یک کشور و فعالیت معین به تقاضای نهایی خارج از کشور کمک می کند، مشخص می کند. چنین تجزیه ای از پایه های تحلیل داده - ستانده دور نمی شود زیرا ماتریس معکوس لئونتیف را در بردار تقاضای نهایی ضرب می کند. این می تواند نتایج را در سطح کشور (صادرات ارزش افزوده به جهان^۳)، به صورت دوجانبه (صادرات ارزش افزوده به یک شریک معین^۴) و توسط فعالیت (اما بر اساس فعالیت مبدا ارزش افزوده در اقتصاد صادراتی) ارائه دهد. رویکرد دوم، پیشنهاد شده توسط کوپمن، وانگ و وی (۲۰۱۴)^۵ با هدف تجزیه صادرات ناخالص، که مورد استفاده در اقتصاد تجارت بوده و توسط کشورها در حساب های ملی و تراز پرداخت هایشان گزارش می شود، است. این رویکرد با این واقعیت سر و کار دارد که صادرات ناخالص هم از محصولات نهایی و هم از کالاها و خدمات واسطه ای تشکیل می شود. البته دومی نیز در پایان فرآیند تولید به محصولات نهایی ختم می شود.

این رویکرد توضیح می دهد که چرا تجزیه نمی تواند صرفاً با ضرب ماتریس معکوس لئونتیف در بردار صادرات ناخالص حاصل شود و چرا مقادیری تحت عنوان «حساب مضاعف» وجود دارد. در این زمینه، علت وجود حساب مضاعف را در برخی از کالاها و خدمات واسطه ای صادر شده جستجو می کند که می توانند بخشی از ارزش صادرات محصولات نهایی باشند. ولی با این حال، اذعان دارد که می توان از مدل لئونتیف و روابط داده - ستانده برای استخراج عبارات ریاضی برای ارزش افزوده تجسم یافته در صادرات

-
1. Johnson, Robert C., and Guillermo Noguera
  2. exports of value-added
  3. exports of value-added to the world
  4. exports of value-added to a given partner
  5. Koopman, Robert, Zhi Wang, and Shang-Jin Wei
  6. double counting

ناخالص استفاده کرد، همانطور که توسط کوپمن، وانگ و وی (۲۰۱۴) انجام می‌شود. در ادامه، لاس و همکاران (۲۰۱۶)^۱ یک تجزیه جایگزین مبتنی بر «حذف فرضی»^۲ ارائه می‌کنند که در آن ارزش افزوده داخلی^۳ در صادرات به روشی کاملاً مطابق با مدل لئونتیف بیان می‌شود. اما علیرغم حمایت نظری صحیح از مفهوم ارزش افزوده داخلی در صادرات، اظهار نظر لاس و همکاران، سوال محاسبه ارزش افزوده خارجی^۴ در صادرات را بی‌پاسخ گذاشته است.

به طور کلی در مورد نحوه محاسبه "حساب مضاعف" داخلی و خارجی در ادبیات نظری اختلاف نظر وجود دارد. چند مقاله اخیر به طور خاص نتیجه مطالعه کوپمن، وانگ و وی (۲۰۱۴) را زیر سوال می‌برند. ناگنگاست و استهر^۵ (۲۰۱۶) استدلال می‌کنند که در تجزیه صادرات ناخالص واسطه و نهایی در کوپمن، وانگ و وی (۲۰۱۴) نوعی خودسری وجود دارد و آنها گذرگاه‌های مرزی متعدد را به درستی شناسایی نمی‌کنند. ناگنگاست و استهر، یک تجزیه جایگزین برای ارزش افزوده داخلی در صادرات پیشنهاد می‌کنند اما پیامدهای حساب مضاعف و ارزش افزوده خارجی را بیشتر بررسی نمی‌کنند، زیرا تمرکز مقاله آنها بر روی صادرات ناخالص دوجانبه^۶ و تراز تجاری است. با این حال، آنها تمایز بین رویکردهای "مبتنی بر منبع"^۷ و "مبتنی بر جذب"^۸ را معرفی می‌کنند که منجر به محاسبه حساب مضاعف متفاوت در صادرات ناخالص دوجانبه می‌شود. در این خصوص، بورین و مانچینی (۲۰۲۳) به تجزیه صادرات ناخالص دوجانبه نگاه می‌کنند و در مورد اینکه چگونه تعریف حساب مضاعف به عنوان هر ارزش افزوده‌ای که بیش از یک بار از مرز یکسان (داخلی) عبور می‌کند بر محاسبه ارزش افزوده خارجی تأثیر می‌گذارد صریح تر هستند. آنها تجزیه‌ای را پیشنهاد می‌کنند که در آن ارزش افزوده خارجی در سطح کل (مجموع بین شرک^۹) در رویکرد مبتنی بر منبع و مبتنی بر جذب یکسان است. تجزیه آنها در مقایسه

-
1. Los, Timmer and de Vries
  2. hypothetical extraction
  3. domestic value-added (DVA)
  4. foreign value-added (FVA)
  5. Nagengast, A. J. and R. Stehrer
  6. bilateral gross exports
  7. source-based
  8. sink-based
  9. Borin, A. & Mancini, M.

با کوپمن، وانگ و وی (۲۰۱۴) به یک مولفه حساب مضاعف خارجی متفاوت اشاره دارد. در عمل، یکی از پرکاربردترین روش‌های تجزیه، آن چیزی است که ابتدا توسط کوپمن، وانگ و وی (۲۰۱۴) و سپس توسط بورین و مانچینی (۲۰۲۳) پالایش شده است که توضیح کاملی از مفاهیم کلیدی مورد نیاز هنگام محاسبه تجارت با شرایط ارزش افزوده ارائه می‌دهند. به طور خاص، آنها صادرات ناخالص را به طور کامل به منابع مختلف ارزش افزوده تجزیه می‌کنند و آمار صادرات ناخالص رسمی را به معیارهای ارزش افزوده تجارت مرتبط می‌کنند. با این وصف سوال‌های که این مقاله بررسی می‌کند عبارتند از: مولفه‌های ارزش افزوده صادرات ناخالص، یعنی ارزش افزوده داخلی، ارزش افزوده بازگشتی و ارزش افزوده خارجی اقتصاد ایران چگونه است؟ ارزش افزوده صادرات بخش‌های مهم اقتصادی ایران چگونه است؟ برای این منظور از جدول داده - ستانده بین کشوری سال ۲۰۱۶، که خوشبختانه به همت مرکز پژوهش‌های اتاق بازرگانی ایران، کشور ایران در سال ۱۴۰۱ به این جدول اضافه شده است استفاده می‌شود.

در این رابطه، سازماندهی مقاله بدین شرح است که ابتدا چارچوب نظری در قالب رویکردهای تحلیلی تجارت بین‌الملل معرفی شده است و با تمرکز بر رویکرد تحلیلی مبتنی بر داده - ستانده به تشریح آن پرداخته شده و بدنبال آن پیشینه تجربی موضوع مطرح شده است. در ادامه تمرکز بر رویکردهای کمی سازی تجزیه ارزش افزوده صادرات ناخالص در قالب الگوی مطالعه پرداخته شده است. نتایج تجربی برای اقتصاد ایران با رویکرد منبع محور و چشم انداز کشوری بورین و مانچینی (۲۰۲۳) و خلاصه و جمع بندی دو بخش پایانی مطالعه حاضر را تشکیل داده است.

۲. چارچوب نظری

از زمانی که دیوید ریکاردو پایه‌های نظریه تجارت بین‌الملل را در دو قرن پیش پایه گذاری کرد، تفکر جریان اصلی، از هکشر - اوهلین تا ساموئلسون^۱، به سه فرض کلاسیک مهم وابسته است (نمودار ۱):

- بازارها کاملاً رقابتی هستند و تولیدکنندگان با بازدهی ثابت در مقیاس کار می‌کنند.
- یک صنعت متشکل از تولیدکنندگان همگن است.

• کشورها فقط محصولات نهایی را تجارت می‌کنند - که به طور سنتی به عنوان شراب پرتغالی برای پارچه انگلیسی بیان می‌شود^۱ - و هر محصول فقط با استفاده از عوامل تولید کشور صادر کننده ساخته می‌شود.

اولین فرض در دهه های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ زمانی که مکتب فکری جدیدی به نام نظریه تجارت جدید ظهور کرد، متزلزل شد. ویژگی کلیدی آن، که توسط کروگمن (۱۹۸۰، ۱۹۷۹)^۲ بعنوان پیشگام و بعد توسط هلپمن و کروگمن (۱۹۸۵)^۳ تعمیم یافت، حوزه نظری برای در نظر گرفتن فناوری تولید با افزایش بازده به مقیاس (همراه با توجه به تنوع) بود که چارچوب‌های تحلیلی تجارت بین‌الملل تحت رقابت ناقص را تشکیل می‌دهد.

این مدل‌ها توضیح قابل قبولی برای رواج تجارت درون صنعتی بین کشورهایی با فناوری و منابع مشابه ارائه می‌دهند. پدیده‌ای که نمی‌توان با مفهوم متعارف مزیت نسبی توضیح داد. تکامل چارچوب‌های نظری عموماً ناشی از نیاز به پر کردن شکاف بین حقایق آشکار شده تازه کشف شده و پیش‌بینی مدل‌های غالب است. همانطور که یافته‌های تجربی در مورد تجارت درون صنعتی، به ویژه یافته‌های گروبل و لوید (۱۹۷۵)^۴، توسط نظریه تجارت جدید دنبال شد، همچنین دومین فرض کلاسیک یعنی تولیدکنندگان همگن پس از شواهد در اواخر دهه ۱۹۹۰ مورد بازنگری قرار گرفت. برنارد و جنسن (۱۹۹۵، ۱۹۹۹)^۵ بررسی دقیق داده‌های خرد در سطح شرکت، ناهمگونی قابل توجهی را در بهره‌وری شرکت‌ها را بین صادرکنندگان و غیر صادرکنندگان در یک صنعت مشخص نشان داد. ملیتز (۲۰۰۳)^۶ برای آنچه که بعدها نظریه تجارت جدید نامیده شد، پیشگام بود. با فرض یک هزینه ثابت برای ورود به فعالیت‌های صادراتی، این مدل مکانیسم انتخاب درون‌زای یک شرکت را در ورود یا خروج از بازار در نظر می‌گیرد و در نتیجه توضیح قدرتمندی برای همزیستی شرکت‌های ناهمگن در یک صنعت ارائه می‌دهد.

-
1. Portuguese wine for English cloth
  2. Krugman
  3. Helpman and Krugman
  4. stylized fact
  5. Grubel and Lloyd
  6. Bernard and Jensen
  7. Melitz

موج سوم بازسازی نظریه کلاسیک در حال حاضر در حال انجام است و ادبیات مربوط به زنجیره های ارزش جهانی به طور کلی به این رشته توسعه مرتبط است. با پیشرفت چشمگیر شیوه های حمل و نقل و فناوری اطلاعات و ارتباطات، فرآیندهای تولید اکنون می توانند به چندین بخش تولید «قاچ یا تکه»^۱ شوند که هر بخش مربوط به یک وظیفه خاص مانند طراحی، تهیه قطعات، مونتاژ و توزیع است. این بخش ها، اغلب در آن سوی مرزهای ملی، به مکان هایی منتقل می شوند که وظایف را می توان به بهترین نحو انجام داد. بنابراین موضوع اصلی ادبیات امروز نه تنها حرکت محصولات نهایی است، همانطور که نظریه های کلاسیک بر آن تمرکز کرده اند (تحت فرض سوم)، بلکه همچنین انتقال وظایف بین کشورها یا ارزش افزوده تولید شده توسط این وظایف است.

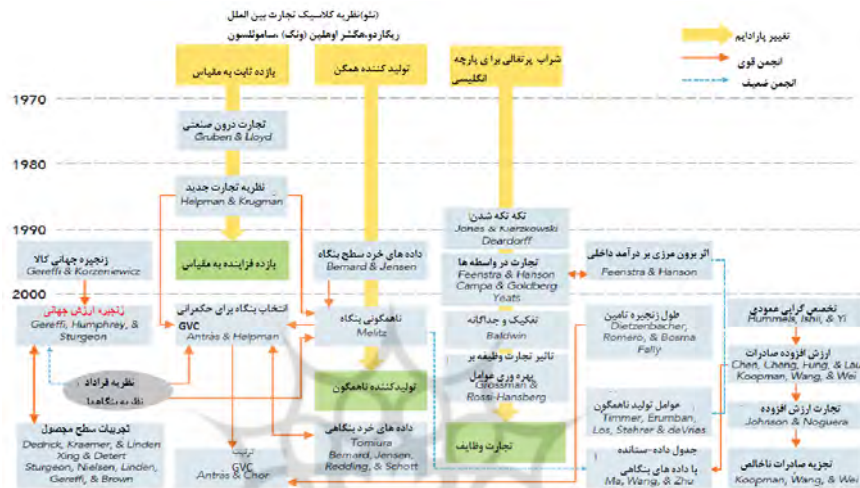
ویژگی اصلی پارادایم زنجیره ارزش جهانی، تنوع ریشه های فکری آن است. تئوری اولیه تکه تکه شدن تولید (جونز و کیرزکوفسکی ۱۹۹۰)^۲ با مشاهدات فزاینده ای از تجارت کالاهای واسطه ای دنبال شد (فنسترا و هانسون^۳ ۱۹۹۶؛ کامپا و گلدبرگ^۴ ۱۹۹۷؛ ییتس^۵ ۱۹۹۸) که منجر به توضیح بیشتر مفاهیم کلیدی مانند تفکیک (بالدوین^۶ ۲۰۰۶) و تجارت در وظایف شد.^۷ به موازات آن، چارچوب های روش شناختی نیز در جامعه شناسی پیشرفت کردند. با تکیه بر حوزه های تحلیلی حوزه های دانشگاهی، از مدیریت بازرگانی تا تئوری سازمان های صنعتی، مطالعه جامعی در مورد ساختار و مکانیسم توزیع ارزش در بین کشورها منجر به واژه زنجیره های ارزش جهانی شد. (گرفی، همفری و استورجن ۲۰۰۵)^۸ (نمودار ۱).

جنبه تجربی مطالعات زنجیره ارزش جهانی جدیدتر است. تحلیل های ارزش افزوده قبلی بر اساس سوابق تجاری شرکت ها بود (ددریک، کریمر، و لیندن ۲۰۰۸؛ زینگ و دترت ۲۰۱۰)^۹ که اکنون با تجزیه و تحلیل داده - ستانده تکمیل می شوند، و در آن معیارهای مختلف

-
1. sliced
  2. Jones and Kierzkowski
  3. Feenstra and Hanson
  4. Campa and Goldberg
  5. Yeats
  6. Baldwin
  7. Grossman and Rossi-Hansberg
  8. Gereffi, Humphrey, and Sturgeon
  9. Dedrick, Kraemer, and Linden 2008; Xing and Detert 2010

زنجیره ارزش جهانی با استفاده از پایگاه‌های داده - ستانده چند کشوری، مانند ارزش افزوده تجارت و طول زنجیره تامین^۱ تکمیل شده است.^۲

نمودار ۱. نداشت تبارشناسی چارچوب‌های تحلیلی زنجیره‌های ارزش جهانی

منبع: ساتوشی اینوماتا^۳

به طور کلی، ظهور نظریه «تجارت در وظایف»^۴ که به عنوان نظریه تجارت بین‌المللی جدید در قرن بیست و یکم شناخته می‌شود، بر تجارت کالاهای واسطه‌ای تأکید دارد. بالدوین و رابرت نیکود^۵ در این باره چنین می‌گویند: «فهرست رو به رشدی از اقتصاددانان استدلال می‌کنند که ماهیت تجارت بین‌المللی به طرق مهمی در حال تغییر است. به جای ایجاد تجارت بیشتر در کالاها، ادغام جهانی به طور فزاینده‌ای با تجارت کالاها و خدمات واسطه‌ای مشخص می‌شود که به عنوان «تکه تکه شدن»^۶، «برون مرزی»^۷ یا «تجارت در وظایف» نیز شناخته می‌شود. اهمیت این تجارت با مجموعه داده‌های جدیدی روشن شده

1. Johnson and Noguera
2. Dietzenbacher, Romero, and Bosma 2005; Fally 2011
3. Satoshi Inomata 2017
4. Trade-in-Tasks
5. Baldwin and Robert-Nicoud, 2014
6. fragmentation
7. offshoring

است که حساب مضاعف در آمارهای گمرکی را زمانی که واسطه‌ها به تنهایی از مرزها عبور می‌کنند حذف می‌کند. سپس آنها در کالاهای فرآوری شده بیشتر تجسم می‌یابند. بنابراین آنها به عنوان تجارت «ارزش افزوده» قلمداد می‌شوند تا آنها را از جریان‌های تجاری «ناخالص» که به طور سنتی اندازه‌گیری می‌شوند متمایز کنند. بالدوین (۲۰۱۶)^۱ فرآیند جهانی شدن را به دو فاز تقسیم نمود. فاز اول جهانی شدن، که با جداسازی کشورهای تولیدکننده و مصرف‌کننده همراه بود و با پیشرفت‌های فناورانه در صنعت حمل و نقل محقق شد. فاز دوم جهانی شدن نیز با جداسازی فرآیندهای تولید آغاز شده است. پدیده‌ای که با عنوان «زنجیره ارزش جهانی» و پراکندگی بین‌المللی تولید شناخته می‌شود و عامل خلق تجارت فزاینده، گسترش تجارت جنوب - جنوب^۲ و ایجاد جریان‌های تجاری عظیم در خدمات و کالاهای واسطه‌ای به شمار می‌آید.

همانطور که گفته شد این نوع نگرش جنبه‌های دیگری از عملکرد نظریه تجارت بین‌المللی جدید را آشکار می‌کند. اولین مورد این است که اصطلاحات «تجارت در وظایف» است که برای اولین بار توسط گروسمن و روسی هانسبرگ^۳ در سال ۲۰۰۸ معرفی شد، جایی که آنها نظریه‌ای از فرآیند تولید جهانی را ارائه کردند که بر وظایف قابل مبادله تمرکز دارد. مورد دوم، اصطلاحات «برون مرزی» یا «تکه تکه شدن» است. برون مرزی نوعی تجارت کالاهای واسطه‌ای است که با نوع تجارت تحلیل شده با مدل‌های ریکاردیانی و هکشر - اوهلین متفاوت است. کالاهای معامله شده در آن مدل‌ها کالاهای نهایی بودند، اما برون مرزی، تجارت کالاهای واسطه‌ای را در نظر می‌گیرد که گاهی اوقات می‌تواند چندین بار از مرزها عبور کند قبل از اینکه در یک کالای نهایی که می‌تواند در داخل یا خارج از کشور فروخته شود، ادغام شود.^۴

بنابراین برون مرزی یک پدیده نسبتاً جدید در تجارت جهانی است. جنبه سوم نیاز به مجموعه داده‌های جدید برای حذف موضوع حساب مضاعف است که برای اولین بار توسط کوپمن و همکاران (۲۰۱۴) مطرح شد. حساب مضاعف به دلیل عبور چندگانه از مرزهای جغرافیایی تجارت کالاهای واسطه‌ای و سپس تجسم در کالاهای فرآیندی بعدی به

---

1. Baldwin, 2016

2. South-South Trade

3. Grossman, G. M., & Rossi-Hansberg, E. (2008)

4. Koopman et al., 2012; Foster-Mc Gregorand & Stehrer, 2013

وجود می‌آید. فرآیند تولید این گونه کالاها به نوبه خود ارزش افزوده‌ای را ایجاد می‌کند که در تولید ناخالص داخلی و صادرات ناخالص محاسبه می‌شود و باعث برآورد بیش از حد هر دوی آنها می‌شود.

یکی از نیروهای کلیدی همگراکننده در این حوزه، آنتراس و هلپمن (۲۰۰۴)^۱ بودند که میراث هر دو نظریه تجارت جدید (افزایش بازده به مقیاس) و نظریه تجارت جدید جدید^۲ (ناهمگونی شرکت) را در مطالعه‌ای بر اساس چارچوب‌های نظریه قرارداد نشان دادند، در حالی که نظریه قرارداد می‌تواند با رویکردهای جامعه‌شناسان به زنجیره ارزش جهانی مرتبط باشد. ویژگی‌های مدل به مطالعه آنتراس و چور (۲۰۱۳)^۳ منتقل شد، که پیشرفت روش شناختی را در اقتصاد داده - ستانده اضافه کردند.

۳. پیشنهاد تجربی

از منظر عملی، ظهور بانک‌های اطلاعاتی در خصوص جداول داده - ستانده بین کشوری و جهانی در قرن بیست و یکم جایگزینی برای آمارهای رایج تجارت سنتی شد و با همت محققین مختلف از جمله کوپمن و همکاران (۲۰۱۴) و بورین و مانچینی (۲۰۱۹ و ۲۰۲۳) و دیگر محققان مسئله حساب مضاعف ارزش افزوده را با تجزیه ارزش افزوده صادرات ناخالص تا حدودی حل کرد. در این باره، اگرچه مطالعات موردی محصول یا صنعت مبتنی بر داده‌های کوچک یا کیفی، اطلاعات عمیقی در مورد پیگیرندگی و ویژگی‌های یک زنجیره تامین خاص ارائه می‌دهند، اما تصویر جامعی در سطح کلان از شکاف بین ارزش افزوده و تجارت ناخالص به عنوان مشارکت اقتصاد در زنجیره‌های تولید جهانی ارائه نمی‌دهند (کوپمن، وانگ و وی ۲۰۱۴)^۴. به دلیل مشکل «حساب مضاعف» در آمارهای تجارت ناخالص متعارف، که عمدتاً ناشی از عبور چندباره کالاها و واسطه‌ها است (نمودار ۲)، رویکردهای مبتنی بر داده‌های تجاری متعارف، خطر اغراق آمیز محتوای ارزش افزوده داخلی صادرات را دارند (جانسون و نوگوترا ۲۰۱۲)^۵.

-
1. Antràs and Helpman
  2. New-New Trade Theory
  3. Antràs and Chor
  4. Koopman, Wang, and Wei 2014, KWW
  5. Johnson and Noguera 2012

نمودار ۲. نمونه‌ای از مسئله حساب مضاعف در تجارت کالاهای واسطه‌ای

منبع: جونز و همکاران (۲۰۱۹)^۱

استفاده از جداول داده - ستانده بین کشوری که فرآیندهای تولید را در داخل و بین کشورها به هم مرتبط می‌کند، به عنوان عملی‌ترین، سازگارترین و جامع‌ترین رویکرد برای اندازه‌گیری تجارت با ارزش افزوده در سطح جهانی شناخته شده است.^۲

هوملز، ایشی و یی (۲۰۰۱)^۳ از جمله محققان اولیه‌ای هستند که استفاده از چارچوب داده - ستانده را برای تخمین محتوای ارزش افزوده خارجی تجسم یافته در واردات واسطه‌ای مورد استفاده برای تولید صادرات به عنوان روشی برای اندازه‌گیری تخصص‌گرایی عمودی^۴ پیشنهاد کردند. آنها در محاسبات خود، نهاده‌های وارداتی را در نظر می‌گیرند که مستقیماً برای تولید صادرات استفاده می‌شود و همچنین به طور غیرمستقیم برای تولید نهاده‌های داخلی که متعاقباً در تولید صادرات بکار می‌رود، استفاده می‌شود. از نقطه نظر صادرات، هوملز، ایشی و یی (۲۰۰۱) یک معیار جایگزین تخصص‌گرایی عمودی به نام (VS1) را پیشنهاد کردند که به صادرات واسطه یک کشور اشاره می‌کند که به عنوان نهاده در تولید صادرات کشور دیگر استفاده می‌شود.

1. Jones et al. (2019) modified based on a diagram from World Trade Organization (WTO) Secretariat.

2. Degain et al. 2014

3. Hummels, Ishii, and Yi (2001, HIY)

4. vertical specialization

جانسون و نوگوئرا (۲۰۱۲)^۱ اشاره کردند که معیار هوملز، ایشی و یی (۲۰۰۱) در مقابل این فرض دقیق اعمال شد که صادرات یک کشور به طور کامل در تقاضای نهایی خارج از کشور جذب می‌شود. کوپمن، وانگ و وی (۲۰۱۴) نظر مشابهی در مورد رویکرد هوملز، ایشی و یی (۲۰۰۱) داشتند. ابتدا، آنها به مشکلی با فرض اول در تخمین هوملز، ایشی و یی (۲۰۰۱) برخوردند، که بیان می‌کند شدت استفاده از نهاده‌های وارداتی بین تولید برای صادرات و تولید برای فروش داخلی یکسان است. کوپمن، وانگ و وی (۲۰۱۴) خاطرنشان کردند که این فرض در حضور فرایند تجارت صادق نیست. آنها همچنین به مشکلی در فرض دوم هوملز، ایشی و یی (۲۰۰۱) اشاره کردند که معتقد است نهاده‌های وارداتی ۱۰۰ درصد با منبع خارجی هستند. مجدداً، کوپمن، وانگ و وی (۲۰۱۴) نشان دادند که این فرض زمانی که صادرات کالاهای واسطه‌ای اولیه یک کشور در نهایت برای مرحله بعدی تولید به کشور خود بازمی‌گردد، صادق نیست.

به دنبال هوملز، ایشی و یی (۲۰۰۱) ادبیات رو به رشدی از چارچوب داده - ستانده مشابهی استفاده می‌کند، اما رویکردهای متفاوتی را برای تخمین معیارهای تجارت ارزش افزوده^۲ اتخاذ می‌کنند. داودین، ریفلارت و شوایسگوت (۲۰۱۱)^۳، هوملز، ایشی و یی (۲۰۰۱) را فراتر بردند و VS^*1 را پیشنهاد کردند، که به عنوان صادرات اولیه‌ای که به کشور مبدأ برمی‌گردد به عنوان کالاهای وارداتی که یا مصرف می‌شوند، سرمایه‌گذاری می‌شوند یا به عنوان نهاده برای مصرف نهایی داخلی استفاده می‌شوند، در نظر گرفته می‌شود. جانسون و نوگوئرا (۲۰۱۲) با استفاده از داده‌های داده - ستانده و تجارت دوجانبه از پروژه تحلیل تجارت جهانی^۴، نسبت ارزش افزوده به صادرات ناخالص را به عنوان روشی برای اندازه‌گیری شدت اشتراک تولید تخمین زدند. همچنین بر اساس داده‌های داده - ستانده پروژه تحلیل تجارت جهانی اما با اصلاح بیشتر، کوپمن، پاورز، وانگ و وی (۲۰۱۰)^۵ تلاش اولیه را برای تجزیه صادرات ناخالص در سطح بخش کشور انجام دادند و روش جدیدی را برای اندازه‌گیری مزیت نسبی آشکار^۶، تراز تجاری دوجانبه و اثرات هزینه‌های تجاری در شرایط ارزش افزوده

-
1. Johnson and Noguera (2012)
  2. Trade in Value Added
  3. Daudin, Riffart, and Schweisguth (2011)
  4. GTAP
  5. Koopman, Powers, Wang, and Wei (2010)
  6. revealed comparative advantage

پیشنهاد کردند. بر اساس پایگاه داده، داده - ستانده جهانی،^۱ استهر، فاستر و دی وریس (۲۰۱۲)^۲ با تقسیم عوامل تولید به سرمایه و نیروی کار با تحصیلات متفاوت، محتوای ارزش افزوده ایجاد می کنند.

کوپمن، وانگ و وی (۲۰۱۴) روش تجزیه ناخالص صادرات را در کوپمن، پاورز، وانگ و وی (۲۰۱۰) گسترش داد و معیارهای مختلف تجارت ارزش افزوده را در ادبیات ادغام کرد. سپس یک چارچوب حسابداری یکپارچه ارائه می کنند که صادرات ناخالص را بر اساس منبع به اجزای مختلف ارزش افزوده، از جمله صادرات ارزش افزوده، ارزش افزوده داخلی که به خانه بازمی گردد، ارزش افزوده خارجی و شرایط حساب مضاعف تقسیم می کنند. یکی از مشارکت های اصلی چارچوب حسابداری صادرات ناخالص کوپمن، وانگ و وی (۲۰۱۴) این است که امکان کمی سازی و تخصیص انواع مختلف شرایط حساب مضاعف در صادرات ناخالص را فراهم می کند.

کوپمن، وانگ و وی (۲۰۱۴) ارزش افزوده داخلی در صادرات واسطه ای را که در نهایت به کشور بازمی گردد مستثنی می کند. یکی دیگر از کمک های این چارچوب، پرکردن شکاف بین آمارهای تجاری رسمی که به صورت ناخالص است و حساب های ملی با ارزش افزوده است. هم چنین آنها تعاریف "ارزش افزوده داخلی صادرات" و "محتوای داخلی صادرات" را متمایز می کنند. اولی ارزش افزوده داخلی صادرات واسطه ای را که در نهایت به کشور بازمی گردد مستثنی می کند، اما دومی شامل $VS*1$ می شود. یکی دیگر از کمک های این چارچوب، پر کردن شکاف بین آمارهای تجاری رسمی که به صورت ناخالص است و حساب های ملی که در ارزش افزوده است می باشد. با استفاده از تجزیه ناخالص صادرات در کوپمن، پاورز، وانگ و وی (۲۰۱۰) و کوپمن، وانگ و وی (۲۰۱۴) تعدادی از معیارهای تجارت ارزش افزوده توسعه داده شده است.

از این پس وانگ، وی، یو، ژو (۲۰۱۷)^۳ دو چارچوب تحلیلی اضافی، چارچوب تجزیه تولید ناخالص داخلی^۴ و چارچوب تجزیه تولید نهایی کالا^۵ را پیشنهاد می کنند. چارچوب

-
1. World Input-Output Database
  2. Stehrer, Foster, and de Vries (2012)
  3. Wang, Zhi, Shang-Jin Wei, Xinding Yu, and Kunfu Zhu
  4. GDP decomposition frameworks
  5. final goods production decomposition framework

تجزیه تولید ناخالص داخلی یک چارچوب تحلیلی مبتنی بر پیوندهای پیشین و چشم‌انداز تولیدکننده ارائه می‌کند که تولید ناخالص داخلی را به سه بخش تقسیم می‌کند: (۱) بخش داخلی خالص^۱، که در آن فعالیت‌های تولیدی مستقیماً تقاضای نهایی داخلی را برآورده می‌کند. (۲) بخش تجارت سنتی^۲ مربوط به صادرات کالاهای نهایی، که در آن فعالیت‌های تولیدی برای مصرف نهایی مستقیم در خارج از کشور است. و (۳) یک بخش زنجیره ارزش جهانی مربوط به صادرات واسطه، که در آن فعالیت‌های تولید برای تجارت واسطه‌ای است که بیشتر در امتداد زنجیره های ارزش جهانی پردازش می‌شود. علاوه بر این، وانگ، وی، یو، ژو (۲۰۱۷) بخش زنجیره ارزش جهانی را بیشتر به زنجیره های ارزش جهانی ساده و پیچیده تقسیم می‌کند: اولی به تولید نهاده های واسطه‌ای اشاره دارد که یک بار از مرزها عبور می‌کنند. و دومی به تولید نهاده های واسطه‌ای اشاره دارد که چندین بار از مرزها عبور می‌کنند. این چارچوب، تولید کالاهای نهایی را به مصارف نهایی داخلی و خارجی، با ارزش تعبیه شده از منابع داخلی و خارجی تقسیم می‌کند. تحت این دو چارچوب، آنها یک معیار ارزش افزوده تجارت جدید، شاخص طول تولید^۳، پیشنهاد کردند که طول زنجیره تولید را از نهاده‌های اولیه در بخش i کشور تا محصولات نهایی بخش j در کشور r اندازه‌گیری می‌کند. همچنین آنها اندازه‌گیری شاخص مشارکت زنجیره ارزش جهانی پیشین و پسین را اصلاح کردند: شاخص مشارکت پیشین، سهم عوامل تولید به کار رفته در یک جفت کشور - بخش را که در فعالیت‌های اشتراک تولید بین کشوری درگیر هستند، اندازه‌گیری می‌کند. شاخص مشارکت پسین، سهم محصولات نهایی تولید شده توسط یک بخش کشور را که از فعالیت‌های زنجیره ارزش جهانی حاصل می‌شود، اندازه‌گیری می‌کند.

بورین و مانچینی (۲۰۲۳، ۲۰۱۹) به دنبال منطق ارائه شده توسط ناگنگاست و استهر (۲۰۱۶)، دو روش متفاوت برای محاسبه ارزش افزوده در تجارت دوجانبه پیشنهاد می‌کنند: «رویکرد مبتنی بر منبع» که چشم انداز کشوری را که ارزش اضافه شده سرچشمه می‌گیرد و «رویکرد مبتنی بر جذب» که چشم انداز تقاضای نهایی کشور را در بر می‌گیرد. در هر دو

---

1. pure domestic segment
2. traditional trade segment
3. production length index

مورد، مولفه‌های اصلی در کوپمن، وانگ و وی را می‌توان با جمع‌بندی جریان‌های صادرات دوجانبه در همه مقصدها دقیقاً بازیابی کرد.

در ایران، بیشتر مطالعات تجزیه صادرات ناخالص متکی به جداول داده - ستانده ملی بوده‌اند و بدلیل محدودیت آمار و اطلاعات کمتر از جداول داده - ستانده جهانی یا بین‌کشوری استفاده شده است و لذا تطابق آن با نتایج این مطالعه کمی سخت است. که یکی به لحاظ روش‌شناسی و دیگری به لحاظ پایگاه آماری مورد استفاده است. در این باره، مهاجری و بانویی (۱۴۰۰) در مقاله خود با استفاده از دو جدول داده - ستانده ملی ایران برای سال‌های ۱۳۸۰ و ۱۳۹۰ در قیمت ثابت سال ۱۳۹۰ به تجزیه ارزش افزوده صادرات پرداختند که یک: صادرات ناخالص به ارزش افزوده داخلی و ارزش افزوده باقیمانده تجزیه شده است. یافته‌های آنها در تضاد با نظریه "تجارت در کالا" است که پیش‌بینی می‌کند صادرات می‌تواند ۱۰۰ درصد ارزش ایجاد کند و "تجارت در وظایف" را تأیید می‌کند. دوم: یک رابطه معکوس بین سهم ارزش افزوده داخلی و تخصص‌گرایی عمودی برای هر دو سال وجود دارد. سوم: در سطح بخشی، نتایج نشان می‌دهد که رابطه معکوس بین سهم ارزش افزوده داخلی و تخصص‌گرایی عمودی برای ۱۶ بخش تولیدی صادق است. هم‌چنین شرکت و همکاران (۱۴۰۲) در مقاله خود اذعان می‌دارند که دو روش برای تجزیه مبنای سنجش ارزش افزوده که یکی روش حذف فرضی و دیگری روش متعارف است. آنها اذعان می‌دارند که روش اول در ایران بیشتر مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته، و روش دوم مغفول مانده است. در این مقاله از جدول داده - ستانده ملی سال ۱۳۹۵ بانک مرکزی استفاده شده و در نهایت نتیجه گرفته شده است که تفاوت در نتایج وجود ندارد. اما مقاله علیرغم تلاش زیاد، در بررسی ادبیات علمی موضوع دچار نقصان است و لذا طبقه‌بندی موضوعی مطالعه چندان دقت لازم را ندارد و بخشی از ادبیات علمی موجود در دنیا را کنار گذاشته است. چرا که تجزیه ارزش افزوده صادرات ناخالص از سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۲۴ دچار تحولات اساسی شده و محققان زیادی به تغییر و تحول در محاسبات و روش‌شناسی‌ها اهتمام ورزیدند. حتی برخی روش‌شناسی‌ها همانند روش کوپمن و همکاران (۲۰۱۴) به لحاظ علمی دچار نقصان‌های اساسی روش‌شناسی شناخته شده است که مورد توجه طبقه‌بندی این مقاله اصلاً قرار نگرفته و همه ادبیات متنوع و متحول این موضوع را در قالب روش متعارف طبقه‌بندی کرده است. نکته دیگر این که مقاله حاضر قادر به تفکیک صادرات به صادرات نهایی و واسطه

در کشورها بدلیل استفاده از پایگاه داده - ستانده ملی نبوده است. علت اصلی آن است که صادرات ناخالص در الگوی داده - ستانده ملی متغیر برونزا است، حال آنکه در الگوی داده - ستانده بین کشوری ضمن تفکیک صادرات ناخالص به دو جزء صادرات کالاهای نهایی و صادرات کالاهای واسطه ای در کنار مبادلات واسطه ای داخلی عناصر درونزا منظومی گردند. در مطالعه دیگری جهانگرد (۲۰۲۴)، به تحلیل نقش ایران در زنجیره ارزش جهانی با استفاده از داده های جداول داده - ستانده بین کشوری سال ۲۰۱۶ پرداخته است. هدف این مطالعه با بررسی شاخص های مشارکت پیشین و پسین زنجیره ارزش جهانی ایران، ارائه بینشی در مورد سطح یکپارچگی کشور در شبکه های تولید بین المللی است. این مقاله از رویکرد بورین و مانچینی (۲۰۲۳) استفاده می کند. یافته های این مطالعه نشان می دهد که ایران نقش ناچیزی در زنجیره ارزش جهانی ایفا می کند. هر دو شاخص مشارکت زنجیره ارزش جهانی پسین و پیشین نشان دهنده ادغام محدود ایران با شبکه های تولید بین المللی است. این امر نشان دهنده موقعیت نسبتاً منزوی ایران از نظر فعالیت های زنجیره ارزش جهانی است که چالش ها و فرصت های بالقوه برای توسعه اقتصادی کشور را برجسته می کند.

۴. الگو

در این مطالعه ابتدا یک چارچوب سنتی بین المللی IOT را که در آن کشورها را با s نمایش می دهیم ($s=1,2,3,\dots,G$) و کشورهای شریک را با t نمایش می دهیم ($t=1,2,3,\dots,G$) و $i=1,2,\dots,N$ بخش در نظر خواهیم گرفت. که Z ماتریس نهاده های واسطه ای با ابعاد $(GN * GN)$ ، Y ماتریس تقاضای نهایی $(GN * G)$ ، VA ماتریس ارزش افزوده $(1 * GN)$ و X ماتریس ستانده $(GN * 1)$ است. زیرماتریس ها برای هر کشور s (و گاهی اوقات شریک t) تعریف می شوند. مدل تقاضای استاندارد لئونتیف، می تواند به صورت زیر بیان شود.

$$AX + Y = X, A = \frac{Z}{X}$$

که رابطه بین تولید و تقاضای نهایی به صورت زیر می باشد:

$$X = (I - A)^{-1} Y = BY \quad (1)$$

ماتریس معکوس جهانی لئونتیف B نشان‌دهنده افزایش تولید X ناشی از افزایش تقاضای نهایی Y است. هر عنصر Bsr نشان‌دهنده تلاش تولید کشورها برای برآوردن افزایش همزمان یک واحد در تقاضای نهایی همه بخش‌ها در کشور r است. ارزش افزوده VA همچنین می‌تواند به عنوان نسبت برداری V از ستانده یعنی $V=VA/X$ در نظر گرفته شود و برای کشورها بر حسب تقاضای جهانی بیان شود:

$$VA_s = V_s X_s = V_s \sum_i^G \sum_r^G B_{sj} Y_{jr} \quad (2)$$

معادله (۲) را می‌توان به ارزش افزوده تولید شده و جذب شده در کشور s و ارزش افزوده تولید شده در کشور s و جذب خارج از کشور تقسیم کرد:

$$VA_s = V_s X_s = V_s \sum_i^G B_{sj} Y_{js} + V_s \sum_i^G \sum_{r \neq s}^G B_{sj} Y_{jr} \quad (3)$$

عبارت دوم در معادله (۳) معمولاً به عنوان ارزش افزوده صادرات یا VAX می‌شود. بردار حاصل که دارای بعد (1*G) است، با این حال، برای هر شریک r ارزش افزوده صادر شده به r را منعکس نمی‌کند، بلکه فقط ارزش افزوده جذب شده در r را نشان می‌دهد. اگرچه مجموع همه شرکا، یعنی کل ارزش افزوده جذب شده در هر نقطه، برابر با کل VAX در هر نقطه است، یک اندازه‌گیری دوجانبه صحیح یعنی VAXsr باید ارزش افزوده صادرات s به r بدون توجه به اینکه این ارزش افزوده در نهایت کجا جذب می‌شود، نشان دهد. بنابراین نیاز به روش محاسبه متفاوتی وجود دارد. می‌دانیم که محصول ماتریس VB یک ترکیب خطی توسط ستون‌ها است که نشان‌دهنده درصد ارزش افزوده ناشی از نهاده‌های داخلی و نهاده‌های وارداتی است. بنابراین برای کشور s:

$$\sum_t^G V_t B_{ts} = V_s B_{ss} + \sum_{t \neq s}^G V_t B_{ts} = u \quad (4)$$

جایی که u بردار یکه با ابعاد 1*N است. با ضرب عبارت فوق در بردار کل صادرات کشور یعنی Es، تجزیه اساسی ارزش افزوده در صادرات ناخالص را به دو عنصر به دست

می‌آید که شامل محتوای داخلی (DC) ارزش افزوده و محتوای خارجی (FC) در ارزش افزوده است.^۱

$$V_S B_{SS} E_S + \sum_{t \neq s}^G V_t B_{tS} E_S = u E_S \quad (5)$$

تعیین حدود ارزش افزوده در رابطه (۵) دو نقص دارد: صادرات ارزش افزوده وجود دارد که واقعاً ارزش افزوده نیست و صادرات ارزش افزوده وجود دارد که واقعاً صادرات نیست. از یک سو، ارزش افزوده «کاذب»^۲ ناشی از وجود حساب مضاعف است که به این دلیل رخ می‌دهد که صادرات هم کالاهای نهایی و هم کالاهای واسطه‌ای را شامل می‌شود و این کالاها اغلب چندین بار از مرز عبور می‌کنند.^۳ از سوی دیگر، صادرات «کاذب» ناشی از این واقعیت است که بخشی از کل صادرات به کشور صادر کننده باز می‌گردد تا در داخل جذب شود.^۴ این ارزش افزوده برگشتی طبق کوپمن و همکاران (۲۰۱۴) «بازتاب»^۵ نامیده می‌شود. بنابراین، اولین عبارت در رابطه (۵)، DC در ارزش افزوده، باید به DVA "خالص" و حساب مضاعف داخلی (DDC یا DVA مجدد صادر شده) تجزیه شود. به نوبه خود، DVA «خالص» باید به ارزش افزوده صادر شده (VAX) و بازتاب (REF)، یا DVA مجدد وارد شده) تقسیم شود.

این استدلال در بخش حساب مضاعف برای ارزش افزوده خارجی (FVA) و محتوای خارجی (FC) به همان اندازه نیز قابل تفکیک است. بخشی از FC که در تولید صادرات

۱. برای سادگی، دیدگاه بخشی در فرمول‌ها نظر گرفته نشده است. اگر بخواهیم یک تفکیک بخشی را از نقطه نظر بخش مبدا ارزش افزوده حفظ کنیم، V_S باید به شکل ماتریس قطری باشد یعنی $\hat{V}_S$. این مورد در هنگام تجزیه و تحلیل ارزش افزوده ناشی از تقاضای نهایی VBY است. با این حال، تجزیه و تحلیل ارزش افزوده ناشی از صادرات ناخالص VBE معمولاً از دیدگاه بخش صادرات پیروی می‌کند و نیاز به قطری کامل از $\hat{V}_S B_{SS}$ و $\hat{V}_t B_{tS}$ دارد.

2. false

۳. برای مثال، اگر اسپانیا فولاد به انگلستان برای تولید موتور صادر کند موتورهایی که بعداً توسط اسپانیا دوباره وارد شدند و در وسایل نقلیه صادراتی گنجانده شدند، باعث می‌شوند صادرات فولاد دو بار محاسبه شود. فولاد موجود در وسایل نقلیه ارزش افزوده واقعی ندارد، بلکه ارزش افزوده داخلی محاسبه شده از قبل (DVA) را مجدداً صادر می‌کند، بنابراین باید به عنوان حساب مضاعف کسر شود.

۴. به عنوان مثال، اگر اسپانیا قطعات خودرو را برای تولید خودرویی که بعداً به اسپانیا وارد می‌شود، به آلمان صادر کند، این قطعات در واقع ارزش افزوده خواهند داشت، اما نمی‌توان آنها را صادرات در نظر گرفت.

5. reflection

گنجانده شده است ممکن است بعداً دوباره وارد و صادر شود و باید به عنوان حساب مضاعف خارجی (FDC) متفاوت از FVA "خالص" ثبت شود. برای تعریف «حساب مضاعف»، باید یک محیط فضایی تعیین کنیم، به طوری که هر موردی که بیش از یک بار از آن محیط خارج شود، به عنوان حساب مضاعف در نظر گرفته شود. منطقی ترین روش مرز سرزمینی کشور صادرکننده است، زیرا مرزی است که در مفاهیم سستی ارزش افزوده مانند تولید ناخالص داخلی استفاده می شود.

هنگام تعریف آن محیط، باید در نظر بگیریم که ماتریس معکوس لئونتیف B، طبق تعریف، ارزش افزوده تولید شده در چرخه های تقاضای متوالی کالاهای واسطه ای را در بر می گیرد، بنابراین در حساب مضاعف برای آن کالاها لحاظ می شود. اگر بخواهیم DVA یک کشور خاص را با در نظر گرفتن اقلامی که فقط یک بار از مرز خارج می شوند (برای جلوگیری از حساب مضاعف) جدا کنیم، باید از ماتریس ضرایبی استفاده کنیم که صادرات کالاهای واسطه ای کشور s را حذف کند. ماتریس ضریب A که فقط شامل نهاده های داخلی و وارداتی از کشور s می شود، به شکل زیر تعریف می شود:

$$A^{\$} = \begin{bmatrix} A_{11} & A_{12} & \dots & A_{1s} & \dots & A_{1G} \\ A_{21} & A_{22} & \dots & A_{2s} & \dots & A_{2G} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & A_{ss} & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \ddots & \vdots \\ A_{G1} & A_{G2} & \dots & A_{Gs} & \dots & A_{GG} \end{bmatrix} \quad (۶)$$

از این ماتریس، ما یک ماتریس معکوس جهانی لئونتیف با حذف فرضی کشور s استخراج می کنیم یعنی:

$$B^{\$} = (I - A^{\$})^{-1}$$

که منعکس کننده اثر القا شده در تولید جهانی توسط تقاضای جهانی است در صورتی که کشور s بتواند نهاده هایی را از کشورهای دیگر دریافت کنند، اما آنها را تامین نکند.^۱ تفاوت

۱. ماتریس $A^{\$}$ نباید با ماتریس ضریب داخلی A_H اشتباه گرفته شود، که نه صادرات و نه واردات نهاده های هیچ کشوری را شامل نمی شود (یعنی فقط نهاده های داخلی را مد نظر دارد). ماتریس های معکوس حاصل نیز متفاوت هستند: در حالت اول، ما یک ماتریس معکوس جهانی از $B^{\$}$ خواهیم داشت، در حالی که در حالت دوم یک ماتریس بلوک قطری L از ماتریس های معکوس لئونتیف خواهیم داشت، که در آن هر زیرماتریس $L_{ss} = (I - A_{ss})^{-1}$ اثر القای نهاده های خود s را نشان می دهد، گویی به بازارهای خارجی دسترسی ندارد.

بین ماتریس معکوس جهانی لئونتیف Bss و ماتریس معکوس لئونتیف محلی Lss انگیزه اضافی حاصل از ادغام کشور در زنجیره ارزش جهانی است. شایان ذکر است که برای هر کشور ما یک ماتریس جهانی کامل B^s (با ابعاد GN*GN) داریم، اما فقط یک ماتریس محلی Lss (با ابعاد N*N) خواهیم داشت. در همان زمان، زیرماتریس B_{SS}^s از B^s مطابق با ماتریس معکوس لئونتیف محلی Lss است، یعنی:

$$B_{SS}^s = L_{SS} \quad (۷)$$

اکنون می‌توان اجزای ارزش افزوده خالص را از حساب مضاعف تفکیک کرد. از رابطه (۵) مطابق بورین و مانچینی، (۲۰۲۳، ص ۱۰) می‌توان ثابت کرد که تولید القا شده توسط کشور ها را می‌توان به صورت مجموع تولید القا شده توسط نهاده های خود و تولید ناشی از مبادله نهاده ها با سایر نقاط جهان بیان کرد.

$$B_{SS} = B_{SS}^s + (B_{SS} - B_{SS}^s) = B_{SS}^s + B_{SS}^s \sum_{j \neq s}^G A_{sj} B_{js} \quad (۸)$$

با جایگزینی معادله (۸) در رابطه (۵)، داریم:

$$uE_{sr} = V_s B_{SS}^s E_{sr} + V_s (B_{SS} - B_{SS}^s) E_{sr} + \sum_{t \neq s} V_t B_{ts}^s E_{sr} + \sum_{t \neq s} V_t (B_{ts} - B_{ts}^s) E_{sr} \quad (۹)$$

یا با استفاده از معادله (۸):

$$uE_{sr} = V_s L_{SS} E_{sr} + V_s L_{SS} \sum_{j \neq s} A_{sj} B_{js} E_{sr} + \sum_{t \neq s} V_t B_{ts}^s E_{sr} + \sum_{t \neq s} V_t B_{ts}^s \sum_{i \neq s} A_{sj} B_{js} E_{sr} \quad (۱۰)$$

پس از جدا کردن DVA از حساب مضاعف، باید مشخص کنیم که چه بخشی از صادرات در نهایت توسط s وارد و جذب می‌شود. برای تشخیص جایی که یک کالا در نهایت جذب می‌شود، باید معادله (۱۰) بر حسب تقاضای نهایی بیان شود. به دنبال بورین و مانچینی (۲۰۲۳)، می‌توان مقدار DVA را به موارد زیر گسترش داد:

$$DVA_{sr} = V_s L_{SS} (Y_{sr} + A_{sr} L_{rr} Y_{rr} + A_{sr} L_{rr} \sum_{j \neq r} Y_{rj} + A_{sr} L_{rr} \sum_{i \neq r} A_{rj} \sum_k \sum_l B_{jk} Y_{kl}) \quad (۱۱)$$

از رابطه (۱۱) می‌توانیم عبارت‌های سوم و چهارم را تفکیک کنیم تا ارزش افزوده‌ای را که به‌طور مؤثر توسط کشور s صادر (VAX) و بازتاب می‌شود، بدست آوریم. VAX مواردی خواهد بود که پس از پردازش کامل به عنوان کالای نهایی، به کشور s باز نمی‌گردند:

$$VAX_{sr} = V_s L_{ss} (Y_{sr} + A_{sr} L_{rr} Y_{rr} + A_{sr} L_{rr} \sum_{j \neq r, s} Y_{rj} + A_{sr} L_{rr} \sum_{i \neq r} A_{rj} \sum_k \sum_{l \neq s} B_{jk} Y_{kl}) \quad (12)$$

بورین و مانچینی (۲۰۲۳) دو عبارت اول در معادله (۱۲) را "ارزش افزوده مستقیم صادر و جذب شده" یا DAVAX می‌نامند، ارزش افزوده کشور s که هم به عنوان کالای نهایی در کشور r بدون مشارکت سیستم‌های تولیدی کشورهای ثالث صادر و هم مستقیم جذب می‌شود. بازتاب (REF) مواردی خواهد بود که پس از پردازش کامل به عنوان کالای نهایی، در نهایت به کشور s باز می‌گردند:

$$REF_{sr} = V_s L_{ss} \left(A_{sr} L_{rr} Y_{rs} + A_{sr} L_{rr} \sum_{j \neq r} A_{rj} \sum_k B_{jk} Y_{ks} \right) \quad (13)$$

توجه داشته باشید که VAX_{sr} دو جانبه در معادله (۱۲) اکنون ارزش افزوده کشور s صادر شده به کشور r را بدون توجه به جایی که این ارزش افزوده در نهایت جذب می‌شود (و به استثنای حساب مضاعف یا بازگشت ارزش افزوده به s) منعکس می‌کند. در نتیجه DDC برابر خواهد بود با:

$$DDC_{sr} = \sum_{t \neq s} V_t (B_{ts} - B_{ts}^{\$}) E_{sr} = V L_{ss} \sum_{i \neq s} A_{sj} B_{js} E_{sr} \quad (14)$$

FVA همچنین می‌تواند از نظر تقاضای نهایی و واسطه، مشابه به معادله (۱۱) با شرایط $B_{ts}^{\$}$ گسترش پیدا کند، (که نهاده‌های واسطه‌ای ارائه شده توسط s را حذف می‌کند) و آن را به دست آورد:

$$FVA_{sr} = \sum_{t \neq s} V_t B_{ts}^{\$} (Y_{sr} + A_{sr} L_{rr} Y_{rr} + A_{sr} L_{rr} \sum_{j \neq r} Y_{rj} + A_{sr} L_{rr} \sum_{i \neq r} A_{rj} \sum_k \sum_l B_{jk} Y_{kl}) \quad (15)$$

با FDC که:

$$FDC_{sr} = \sum_{t \neq s} V_t (B_{js} - B_{ts}^{\$}) E_{sr} = \sum_{t \neq s} V_t B_{ts}^{\$} \sum_{i \neq r} A_{sj} B_{js} E_{sr} \quad (16)$$

تجزیه فوق الذکر که توسط بورین و مانچینی (۲۰۲۳) پیشنهاد شده است، یک چارچوب سازگار ارائه می‌دهد. فاس (۲۰۲۳) مطرح می‌کند که سه روش کوپمن و همکاران (۲۰۱۴)، وانگ و همکاران (۲۰۱۳) و بورین و مانچینی (۲۰۲۳) برای همه کشورها و همه بخش‌ها به شکل تجمیعی معادل هستند، زیرا تفاوت‌ها در فرآیند تجمیع جبران می‌شوند. در این باره یک اثبات ریاضی در بورین و مانچینی (۲۰۲۳) موضوع را مشخص می‌کند. وقتی فقط صادرات بخش را در نظر می‌گیریم، تفاوت‌ها ظاهر می‌شود، اما برای VAX، DVA، REF و DDC نسبتاً کم می‌باشد. با این حال، تفاوت آنها برای FVA و FDC بزرگتر هستند، زیرا روش وانگ و همکاران (۲۰۱۳) دیدگاه متفاوتی برای FC دارد (با مفهوم گسترده تری از حساب مضاعف). فاس (۲۰۲۳) خاطر نشان می‌کند وقتی صادرات دوجانبه (در مطالعه خود اتحادیه اروپا و غیر اتحادیه اروپا) را در نظر می‌گیرد، بزرگترین تفاوت‌ها ظاهر می‌شود، زیرا بیشترین اختلافات روش شناختی در اینجا ظاهر می‌شود. فقط باید به یک استثنا توجه شود: در مورد REF، تجزیه‌های منبع محور بورین و مانچینی (۲۰۲۳) و وانگ و همکاران (۲۰۱۳) با یکدیگر مطابقت دارند، اگرچه تفاوت‌هایی در اجزای داخلی آن وجود دارد. در مطالعه وی، دیدگاه‌های متناسب با چشم انداز صادرکننده نه تنها سازگاری کمتری دارند، بلکه اختلافات بسیار هم هستند.

۴-۱. آمار و اطلاعات

جداول داده - ستانده در تجمیع‌های بسیار متفاوتی از تفصیل بخشی، جغرافیا یا زمان استفاده می‌شوند. به عنوان یک موضوع کلی، تجمیع بیانگر بده بستانی بین پایداری و همگنی است. برای مثال، هر چه جدولی که اقتصاد را نشان می‌دهد، از درجه تفکیک بالاتری برخوردار باشد، ترکیب تولیدات در بین بنگاه‌هایی که یک بخش را در جدول تعریف می‌کنند، غیرهمگن تر خواهد بود. به این معنا که تعداد بخش‌های صنعتی که در جدول داده ستانده تعریف می‌شود (که غالباً به عنوان سطح تجمیع بخشی از آن یاد می‌شود) معمولاً در چارچوب مسئله مدنظر بایستی تصمیم‌گیری شوند. برای مثال، ممکن است تعیین اینکه آیا بین خودروهای مونتاژ شده و قطعات خودروی تولیدشده به طور جداگانه توسط یک سازنده

خودرو خاص باید تمایز قائل شد یا خیر، مهم باشد. بر عکس، هر چه " خودرو و قطعات "ممکن است بخش تجمیع شده تر با عنوان جدول، تجمیع شده تر باشد، ویژگی‌های بخش اقتصادی پایدارتر است زیرا جدول تفصیلی تر، تنوع در مشخصه‌های تولید را در بین شرکت های بسیار مشابه با جزئیات بیشتری منعکس می‌کند.

محدوده جغرافیایی جدول داده ستانده نیز، بده بستان مشابهی را نشان می‌دهد. محدوده جغرافیایی بزرگتر احتمالاً شامل تغییرات در ویژگی‌های تولید در سراسر منطقه مورد بررسی است. در نهایت، و شاید غالباً عوامل دیگری مانند هزینه‌های محاسباتی یا در دسترس بودن داده‌ها نیز ممکن است در تصمیم‌گیری‌های مربوط به سطح تجمیع فضایی، بخشی یا زمانی به عنوان ملاحظات اساسی مطرح شوند. در سال‌های اخیر با افزایش قابل توجه ظرفیت محاسباتی که به طور فزاینده‌ای در دسترس است، مدل‌های داده-ستانده چند منطقه‌ای بسیار بزرگ از جمله مدل‌های جهانی به طور گسترده به کار گرفته شده‌اند. لنزن (۲۰۱۹)^۱ و دیگران، روش‌هایی را برای بهینه‌سازی تجمیع چنین مدل‌های بسیار بزرگی در نظر گرفته و به این نتیجه رسیده‌اند که خوشه‌بندی بخش‌هایی با ویژگی‌های مشابه، متداول‌ترین رویکردی شناخته شده‌ای است که پایین‌ترین سطح خطا را دارد به ویژه در جایی که تجمیع قابل ملاحظه‌ای مورد نیاز است، برای سیستم‌های داده-ستانده چند منطقه‌ای، چنین رویکردی همچنان از نظر محاسباتی چالش برانگیز است.

در این مطالعه، بدلیل حساسیت نتایج به سطح تجمیع برای تجزیه ارزش افزوده ناخالص اقتصاد ایران با استفاده از داده‌های جدول داده-ستانده بین کشوری با لحاظ ایران برای سال ۲۰۱۶ در قالب ۴۲ در ۴۲ فعالیت محاسبه می‌شوند. جدول داده-ستانده بین کشوری سه ماتریس مختلف را ارائه می‌کند: ماتریس نهاده‌های واسطه (Z)، ماتریس تقاضای نهایی (FD) و ماتریس ارزش افزوده (VA). در این مطالعه از جدول ۴۲ در ۴۲ فعالیت و ۶۸ کشور با لحاظ سایر کشورهای جهان استفاده می‌شود که واحد آن به میلیون دلار است. در جدول داده-ستانده بین کشوری سال ۲۰۱۶، اقتصاد ایران در آن جزو سایر کشورهای جهان مدنظر قرار گرفته است و طی مطالعه‌ای در مرکز پژوهش‌های اتاق ایران، اقتصاد ایران با داشتن جدول داده-ستانده سال ۱۳۹۵ توسط بانک مرکزی ایران به آن اضافه شده است. بنابراین، جدول

داده-ستانده بین کشوری یک اقتصاد جهانی را با ۶۷ کشور (J) علاوه بر یک کشور به نام «بقیه جهان» و ۴۲ فعالیت (S) را در نظر می‌گیرد.

ماتریس نهاده‌های واسطه در آن، یک ماتریس است که در هر نهاده، اطلاعاتی در مورد خریدهای واسطه‌ای بر اساس فعالیت در کشور از n فعالیت خود کشور و دیگر کشورها در بردارد. ماتریس تقاضای نهایی به صورت ماتریسی است که در هر ورودی، تقاضای نهایی فعالیت از کشور به خود کشور و دیگر کشورها را شامل می‌شود (مصرف نهایی به صورت مجموع مصرف نهایی خانوار، مؤسسات غیرانتفاعی خدمات دهنده به خانوارها، مصرف نهایی دولت، تشکیل سرمایه ثابت ناخالص و تغییر موجودی انبار است).

ماتریس ارزش افزوده یک ماتریس است که در آن هر ورودی نشان دهنده ارزش افزوده (به شکل یک جا) عوامل اولیه بکار گرفته شده کشور در تولید فعالیت است. این جدول به قیمت پایه و با فرض ساختار ثابت فروش محصول تهیه شده است. مطابق این جدول اقتصاد ایران در سال ۲۰۱۶، حدود ۴۶۰/۵ میلیارد دلار ارزش افزوده، ۷۵۲/۴ میلیارد دلار ستانده، ۹۷/۳ میلیارد دلار صادرات ناخالص که ۱۳/۱ میلیارد دلار آن صادرات نهایی و ۸۴/۲ میلیارد دلار آن صادرات واسطه بوده است. هم چنین ۸۶/۱ میلیارد دلار واردات که ۴۲/۵ میلیارد دلار آن واردات نهایی ۴۳/۵ میلیارد دلار آن واردات واسطه‌ای بوده است.^۱

۵. نتایج تجربی تجزیه صادرات ناخالص ۴۲ بخشی دوجانبه ایران

اضافه کردن ایران به جدول داده - ستانده بین کشوری و منابع داده آن برای پیاده سازی روش های حسابداری تجزیه صادرات ناخالص با دیدگاه های مختلف نیاز است که در شرایط حاضر قابل دسترس است. این یعنی ایران به یک یک پایگاه داده جزئیات تولید و مصرف بین المللی را برای تمام جریان های ارزش افزوده اضافه شده است.

برای اعمال این روش شناسی های تجزیه صادرات ناخالص باید (الف) مبادلات محصولات واسطه‌ای و کالاهای نهایی در داخل و بین هر کشور در سطح فعالیت، (ب)

۱. این مطالعه با استفاده از داده های قابل حصول سال ۲۰۱۶ انجام شده است و بعد از سال ۲۰۱۶ با تحریم آمریکا، تجارت خارجی ایران هم به لحاظ طرف های تجاری و هم به لحاظ نوع کالاها و خدمات صادراتی دچار تحول شده است و با این محدودیت داده ها امکان بررسی تو سط این مقاله فراهم نبوده است. البته داده های ایران در جداول EORA بعد از سال ۲۰۱۶ فراهم است و بدلیل محدودیت دسترسی و هزینه بر بودن آنها امکان بکار گیری فراهم نبوده است.

ارزش افزوده مستقیم در تولید هر فعالیت در همه کشورها، و (ج) ستانده ناخالص فعالیت در همه کشورها را مشخص کند که در قالب جداول داده-ستانده بین کشوری با لحاظ ایران برای سال ۲۰۱۶ فراهم است. چنین جدول داده-ستانده بین کشوری، فراتر از مجموعه‌ای از جداول IO ملی از جمله ایران است. چرا که مبدأ و مقصد تمام جریان‌های مبادله بر اساس فعالیت و همچنین هر کاربرد واسطه‌ای و یا نهایی برای همه این جریان‌ها را مشخص می‌کند. اقتصاد ایران مطابق جدول مذکور در سال ۲۰۱۶ معادل ۹۷/۳ میلیارد دلار صادرات داشته است که بیشترین آن به ترتیب مربوط به فعالیت های استخراج نفت خام و گاز طبیعی و معدن، تولید مواد شیمیایی و فرآورده های شیمیایی، عمده فروشی و خرده فروشی، حمل و نقل زمینی و مخابرات است. نسبت صادرات به ستانده فعالیت های استخراج نفت خام و گاز طبیعی و معدن، حمل و نقل آبی، حمل و نقل زمینی، تولید مواد شیمیایی و فرآورده های شیمیایی، تولید کک و فرآورده های حاصل از پالایش نفت از سایر فعالیت های اقتصاد ایران بیشتر است.

در این مطالعه، برای محاسبه و تجزیه مولفه های ارزش افزوده صادرات ناخالص "استاندارد" بدین شکل ارائه می‌شوند: محتوای داخلی (DC)، ارزش افزوده داخلی (DVA)، حساب مضاعف داخلی (DDC)، محتوای خارجی (FC)، ارزش افزوده خارجی (FVA) و حساب مضاعف خارجی (DDC). ارزش افزوده صادراتی (VAX) نیز در بیشتر موارد تولید شده است. متغیرها به شکل زیر تعریف شده‌اند:

EXGR: صادرات ناخالص هر کشور یا جهان. DC: محتوای داخلی ارزش افزوده صادرات ناخالص را نشان می‌دهد. DVA: خالص ارزش افزوده داخلی را نشان می‌دهد. ارزش افزوده داخلی، ارزش افزوده صادر شده در کالاهای نهایی یا واسطه‌ای است. این بخشی از محتوای داخلی است - بخشی از صادرات ناخالص که منشأ آن کشور است - و همچنین معیاری از تولید ناخالص داخلی در صادرات ناخالص یا در محصولات واسطه جذب شده توسط واردکنندگان مستقیم است. VAX: ارزش افزوده واقعی صادر شده یا به عبارتی ارزش افزوده نهایی جذب شده در خارج را نشان می‌دهد. REF: ارزش افزوده صادراتی که در نهایت در داخل کشور جذب شده است را نشان می‌دهد. ارزش افزوده داخلی در محصولات واسطه‌ای صادر شده است که مجدداً وارد شده و در اقتصاد داخلی جذب می‌شوند. DDC: حساب مضاعف داخلی ارزش افزوده صادرات ناخالص را نشان می‌دهد.

FC: محتوای خارجی ارزش افزوده صادرات ناخالص را نشان می‌دهد. FVA: خالص ارزش افزوده خارجی صادرات ناخالص را نشان می‌دهد. ارزش افزوده خارجی، ارزش افزوده موجود در نهاده‌های واسطه‌ای وارداتی از خارج از کشور است که به صورت کالاهای نهایی یا واسطه‌ای صادر می‌شود. این بخشی از محتوای خارجی است - بخشی از صادرات ناخالص که منشا آن خارج از کشور است. FDC: حساب مضاعف خارجی ارزش افزوده صادرات ناخالص را نشان می‌دهد. مطابق محاسبات تجزیه ارزش افزوده صادرات ناخالص ۴۲ بخشی دوجانبه ایران ایران میزان صادرات ناخالص ایران حدود ۹۷/۳ میلیارد دلار است که محتوای داخلی آن حدود ۹۳/۹ درصد و خالص ارزش افزوده داخلی حدود ۹۳/۸۸ درصد است. میزان حساب مضاعف داخلی ۰/۰۳ درصد است. محتوای خارجی حدود ۶/۱ درصد و میزان ارزش افزوده خارجی هم ۶/۱ درصد است و حساب مضاعف خارجی تقریباً صفر است. این نتایج نشان می‌دهد که اقتصاد ایران نقش بسیار کم‌رنگی در زنجیره ارزش جهانی دارد. (جدول ۱ و ۲ و نمودار ۳).

همانطور که گفته شد با توجه به حساسیت نتایج به موضوع تجمیع بخشی، محاسبات این مطالعه با کل فعالیت‌های موجود در جدول انجام شد (جدول ۱). در بین فعالیت‌های اقتصادی، بیشترین صادرات ناخالص ایران را به ترتیب فعالیت‌های استخراج نفت خام و گاز طبیعی و معدن (۴۲/۵ درصد)، تولید مواد شیمیایی و فراورده‌های شیمیایی (۱۱/۳۸ درصد)، عمده‌فروشی و خرده‌فروشی و تعمیر وسایل نقلیه موتوری و موتور سیکلت (۶/۱۳ درصد)، حمل و نقل زمینی و حمل و نقل از طریق لوله (۵/۴۳ درصد)، تولید ماشین‌آلات و تجهیزات طبقه بندی نشده در جای دیگر (۵/۲۹ درصد) و جمع‌آوری، تصفیه و تامین آب، دفع پسماند، فاضلاب و بازیافت (۳/۵۷ درصد) داشته‌اند که سرجمع بیش از ۷۴ درصد صادرات ناخالص اقتصاد ایران را شکل می‌دهند.

۱. برای اطلاع از تفاوت به تجمیع بخشی می‌توان به نتایج (Jahangard and Jahangard, 2024) مراجعه کرد.

جدول ۱. تجزیه ارزش افزوده صادرات ناخالص ۴۲ بخشی دوجانبه ایران (واحد: میلیون دلار)

FDC	FVA	FC	DDC	REF	VAX	DVA	DC	EXGR	CODE
۰/۰۴	۲۸۲/۹	۲۸۲/۹۶	۰/۷۹	۵/۲۷	۳۰۸۹/۸۷	۳۰۹۵/۱۷	۳۰۹۵/۹۴	۳۳۷۸/۹۳	D۰۱T۰۲
۰	۱۷/۳۱	۱۷/۳۲	۰/۰۵	۰/۰۷	۲۲۳/۶۲	۲۲۳/۷	۲۲۳/۷۴	۲۴۱/۰۶	D۰۳
۰/۰۹	۱۰۱/۱۱	۱۰۱/۲۱	۲/۰۱	۹۱/۶۵	۴۰۳۱۵/۷۷	۴۰۴۰۷/۴	۴۰۴۰۹/۴۳	۴۱۴۱۰/۶۲	D۰۵T۰۶
۰/۰۱	۵۲/۲۷	۵۲/۲۷	۰/۱۴	۱۸/۲۴	۱۱۲۴/۶	۱۱۴۲/۸۴	۱۱۴۳/۰۱	۱۱۹۵/۳۱	D۰۷T۰۹
۰/۰۷	۵۹۴/۱۹	۵۹۴/۲۸	۱/۲۸	۱/۴۵	۲۸۳۹/۹۷	۲۸۴۱/۴۴	۲۸۴۲/۶۹	۳۴۳۷	D۱۰T۱۲
۰/۰۵	۲۷۸/۸۹	۲۷۸/۹۳	۱/۰۶	۱/۲۶	۱۳۳۷/۸۵	۱۳۳۹/۱۴	۱۳۴۰/۲۲	۱۶۱۹/۱۷	D۱۳T۱۵
۰	۵/۴۸	۵/۴۸	۰/۰۲	۰/۲۳	۴۱/۵۱	۴۱/۷۵	۴۱/۷۶	۴۷/۲۵	D۱۶
۰	۱۳/۶۶	۱۳/۶۷	۰/۰۶	۶/۰۹	۵۳/۲۸	۵۹/۳۸	۵۹/۴۴	۷۳/۱۸	D۱۷T۱۸
۰/۰۳	۲۲۳/۳۹	۲۲۳/۴۳	۰/۶۶	۲۱/۴۵	۴۸۹۹/۳۸	۴۹۲۰/۸۶	۴۹۲۱/۵۳	۵۱۴۴/۹۶	D۱۹
۰/۱۹	۷۷۴/۹۳	۷۷۵/۱۳	۳/۸۱	۶۱/۵۸	۱۰۲۳۴/۱۱	۱۰۲۹۵/۷۱	۱۰۲۹۹/۵۵	۱۱۰۷۴/۶۳	D۲۰
۰/۰۱	۷۹	۷۹/۰۳	۰/۲۸	۰/۳	۴۰۴/۴۲	۴۰۴/۷۳	۴۰۵/۰۳	۴۸۴/۰۶	D۲۱
۰/۰۸	۲۵۴/۴۷	۲۵۴/۵۵	۱/۵۲	۰/۶۳	۸۲۱/۲۳	۸۲۱/۸۹	۸۲۳/۴۲	۱۰۷۷/۹۸	D۲۲
۰/۰۲	۱۱۰/۴۴	۱۱۰/۴۶	۰/۴	۰/۷۹	۱۱۵۱/۸	۱۱۵۲/۶۱	۱۱۵۲/۹۹	۱۲۶۳/۵۲	D۲۳
۰/۰۵	۴۲۰/۱۵	۴۲۰/۲۳	۱/۳۳	۱۰/۸۸	۳۰۳۷/۹۷	۳۰۴۸/۸۹	۳۰۵۰/۲۲	۳۴۷۰/۴۷	D۲۴
۰/۰۱	۷۳/۵۴	۷۳/۵۵	۰/۲۴	۰/۷۵	۴۰۰/۸۶	۴۰۱/۶	۴۰۱/۸۵	۴۷۵/۴۱	D۲۵
۰	۲۷/۷	۲۷/۷۱	۰/۰۶	۰/۲۹	۱۳۲/۱۷	۱۳۲/۴۵	۱۳۲/۵۴	۱۶۰/۲۷	D۲۶
۰/۰۲	۹۲/۰۵	۹۲/۰۷	۰/۳۱	۰/۲۱	۳۵۱/۸۲	۳۵۲/۰۵	۳۵۲/۳۶	۴۴۴/۴۸	D۲۷
۰	۳۸/۲۱	۳۸/۲۱	۰/۰۹	۰/۷۲	۱۷۸/۰۴	۱۷۸/۸۲	۱۷۸/۹	۲۱۷/۱۳	D۲۸
۰/۰۱	۶۲/۲۶	۶۲/۲۷	۰/۱۵	۰/۷۲	۱۳۴/۶۲	۱۳۵/۳۷	۱۳۵/۵۲	۱۹۷/۸۱	D۲۹
۰	۷/۷۵	۷/۷۵	۰/۰۲	۰/۰۳	۳۶/۸۶	۳۶/۸۹	۳۶/۹۱	۴۴/۶۷	D۳۰
۰	۲۰/۹۱	۲۰/۹۱	۰/۰۶	۰/۲۹	۱۱۱/۳۱	۱۱۱/۶۳	۱۱۱/۶۹	۱۳۲/۶	D۳۱T۳۳
۰/۰۳	۲۳۳/۰۴	۲۳۳/۰۷	۰/۵۶	۱/۹۴	۲۳۱۲/۷۶	۲۳۱۴/۷	۲۳۱۵/۲۶	۲۵۴۸/۳۴	D۳۵
۰	۳/۷۱	۳/۷۲	۰/۰۱	۰/۳۱	۳۰/۸۶	۳۱/۱۷	۳۱/۱۸	۳۴/۹	D۳۶T۳۹
۰	۹/۷۶	۹/۷۶	۰/۰۱	۰/۳۸	۶۲/۴۲	۶۲/۷۹	۶۲/۸۴	۷۲/۶۱	D۴۱T۴۳
۰/۰۲	۱۳۲/۲۲	۱۳۲/۲۴	۰/۴	۰/۷۱	۵۸۳۰/۷۷	۵۸۳۱/۴۹	۵۸۳۱/۸۹	۵۹۶۴/۱۶	D۴۵T۴۷
۰/۰۶	۳۳۲/۵۸	۳۳۲/۶۵	۱/۱۹	۳/۲۳	۴۹۴۹/۶۹	۴۹۵۲/۹۴	۴۹۵۴/۱۴	۵۲۸۶/۷۸	D۴۹
۰/۰۲	۱۴۹/۳۶	۱۴۹/۴	۰/۴۶	۰/۰۴	۱۴۲۸/۱۲	۱۴۲۸/۱۵	۱۴۲۸/۶۳	۱۵۷۸/۰۱	D۵۰
۰/۰۲	۱۵۷/۹۸	۱۵۸	۰/۵۴	۰/۰۸	۱۳۶۱/۵۲	۱۳۶۱/۶۱	۱۳۶۲/۱۶	۱۵۲۰/۱۸	D۵۱
۰/۰۱	۳۰/۶۱	۳۰/۶۲	۰/۰۹	۰/۴۷	۷۹۴/۵۱	۷۹۴/۹۹	۷۹۵/۰۸	۸۲۵/۶۹	D۵۲
۰	۰/۱۴	۰/۱۴	۰/۰۱	۰/۰۹	۴/۷۳	۴/۸۲	۴/۸۴	۴/۹۹	D۵۳
۰/۰۳	۲۱۶/۵۱	۲۱۶/۵۴	۰/۴۴	۰/۱۸	۱۶۷۹/۴۴	۱۶۷۹/۶۳	۱۶۸۰/۰۹	۱۸۹۶/۶۴	D۵۵T۵۶

ادامه جدول ۱. تجزیه ارزش افزوده صادرات ناخالص ۴۲ بخشی دوجانبه ایران (واحد: میلیون دلار)

FDC	FVA	FC	DDC	REF	VAX	DVA	DC	EXGR	CODE
-۰/۰۶	-۳۴/۳۱	-۳۴/۳۷	-۰/۸۴	۰/۱۳	-۴۴۸۷/۱۵	-۴۴۸۷/۰۳	-۴۴۸۷/۸۵	-۴۸۲۸/۲۱	D۵۸T۶۱
۰/۰۶	۴۳۳/۹۴	۴۳۴	۰/۹۸	۰/۷۸	۴۵۵۵/۹۶	۴۵۵۶/۷۶	۴۵۵۷/۷۶	۴۹۹۱/۷۳	D۶۱
۰	۱۱/۶۴	۱۱/۶۴	۰/۰۲	۰/۶۷	۲۰۶/۳۸	۲۰۷/۰۷	۲۰۷/۰۱	۲۱۸/۷۷	D۶۴T۶۶
۰	۰	۰	۰	۳/۰۳	-۲/۹۵	۰/۱۱	۰/۱۲	۰/۱۴	D۶۸
۰	۲۶/۰۳	۲۶/۰۳	۰/۰۸	۰/۳۴	۶۳۳/۸۷	۶۳۴/۲۲	۶۳۴/۰۳	۶۶۰/۳۶	D۶۹T۷۵
۰/۰۱	۳۹/۶۵	۳۹/۶۶	۰/۱۳	۰/۰۱	۷۵/۰۲	۷۵/۰۲	۷۵/۱۵	۱۱۴/۰۸	D۷۷T۸۲
۰/۰۱	۳۳/۶۳	۳۳/۶۳	۰/۰۹	۰	۲۹۸/۱۱	۲۹۸/۱۱	۲۹۸/۲۱	۳۳۱/۸۶	D۸۴
۰	۵/۱۷	۵/۱۷	۰/۰۱	۰/۲۱	۱۰۸/۷۵	۱۰۸/۹۵	۱۰۸/۹۸	۱۱۴/۱۹	D۸۵
۰	۳/۴۳	۳/۴۳	۰	۰/۰۲	۴۵/۱۹	۴۵/۲۱	۴۵/۲۲	۴۸/۶۸	D۸۶T۸۸
۰	۱۲/۶۸	۱۲/۶۸	۰/۰۴	۰	۲۱۷/۷۶	۲۱۷/۷۷	۲۱۷/۰۸	۲۳۰/۵	D۹۰T۹۳
۰	۹/۷۳	۹/۷۳	۰/۰۳	۰/۰۸	۱۰۹/۵۳	۱۱۰/۳۳	۱۱۰/۳۶	۱۲۰/۱	D۹۴T۹۸
۰/۸۹	۵۹۳۶/۵۶	۵۹۳۷/۶۱	۱۸/۵۸	۲۳۶/۴	۹۱۱۸۴/۹۵	۹۱۴۲۱/۸۱	۹۱۴۴۰/۶۹	۹۷۳۷۸/۸۷	کل

منبع: یافته های پژوهش براساس جدول ICIO سال ۲۰۱۶ با لحاظ ایران

اگر وارد جزییات مولفه های تجزیه صادرات ناخالص اقتصاد ایران در فعالیت های مختلف شویم (جدول ۲)، در می یابیم که بیشترین محتوای داخلی (DC)، ارزش افزوده داخلی (DVA)، و در نهایت VAX به ترتیب متوجه فعالیت های اقتصادی استخراج نفت خام و گاز طبیعی و معدن (۴۴/۲ درصد)، تولید مواد شیمیایی و فرآورده های شیمیایی (۱۱/۲۷ درصد)، عمده فروشی و خرده فروشی و تعمیر وسایل نقلیه موتوری و موتور سیکلت (۶/۳۸ درصد)، حمل و نقل زمینی و حمل و نقل از طریق لوله (۵/۴۲ درصد)، تولید کک و فرآورده های حاصل از پالایش نفت (۵/۳۹ درصد)، تولید فلزات پایه (۳/۳۴ درصد)، کشاورزی و

۱. علت منفی بودن شاخص ها منفی و بزرگ بودن متغیر تغییر موجودی انبار ایران در این فعالیت به سایر کشورهای جهان (ROW) که جزو صادرات نهایی ایران است می باشد. چنین مواردی را در جداول داده-ستانده بین کشوری OECD برای برخی فعالیت ها وجود دارد، جایی که شرکت ها در یک سال موجودی های بزرگی ایجاد می کنند و در سال بعد تولید نمی کنند (یا کمتر تولید می کنند) و به جای آن به تولید سال قبل تکیه می کنند (که این امر در تغییرات موجودی منفی برای سال جاری منعکس می شود). بنابراین، این تحلیل را برای فعالیت مورد نظر در این مطالعه با توجه به اینکه بر سال ۲۰۱۶ متمرکز است که تغییر موجودی منفی در آن رخ داده است، مقدار منفی را نادیده گرفته می شود، زیرا این مقدار به تولید گذشته مربوط است که نباید برای تولید (یا صادرات) سال جاری اهمیتی داشته باشد. بنابراین این ارقام تفسیر پذیر نبوده و از تحلیل آنها خود داری شده است.

جنگلداری، تولید فرآورده های غذایی، انواع نوشیدنی و توتون و تنباکو است که سرجمع بیش از ۸۲ درصد محتوای داخلی، ارزش افزوده داخلی و در نهایت VAX اقتصاد ایران را شکل می دهند.

جدول ۲. ترکیب مولفه های تجزیه صادرات ناخالص هر فعالیت اقتصادی ایران (واحد درصد)

FDC	FVA	FC	DDC	REF	VAX	DVA	DC	EXGR	CODE
۰/۰۰	۸/۳۷	۸/۳۷	۰/۰۲	۰/۱۶	۹۱/۴۵	۹۱/۶۰	۹۱/۶۲	۱۰۰/۰۰	D۰۱T۰۲
۰/۰۰	۷/۱۸	۷/۱۸	۰/۰۲	۰/۰۳	۹۲/۷۷	۹۲/۸۰	۹۲/۸۲	۱۰۰/۰۰	D۰۳
۰/۰۰	۲/۴۲	۲/۴۲	۰/۰۰	۰/۲۲	۹۷/۳۶	۹۷/۵۸	۹۷/۵۸	۱۰۰/۰۰	D۰۵T۰۶
۰/۰۰	۴/۳۷	۴/۳۷	۰/۰۱	۱/۵۳	۹۴/۰۸	۹۵/۶۱	۹۵/۶۲	۱۰۰/۰۰	D۰۷T۰۹
۰/۰۰	۱۷/۲۹	۱۷/۲۹	۰/۰۴	۰/۰۴	۸۲/۶۳	۸۲/۶۷	۸۲/۷۱	۱۰۰/۰۰	D۱۰T۱۲
۰/۰۰	۱۷/۲۲	۱۷/۲۳	۰/۰۷	۰/۰۸	۸۲/۶۳	۸۲/۷۱	۸۲/۷۷	۱۰۰/۰۰	D۱۳T۱۵
۰/۰۰	۱۱/۶۰	۱۱/۶۰	۰/۰۴	۰/۴۹	۸۷/۸۵	۸۸/۳۶	۸۸/۳۸	۱۰۰/۰۰	D۱۶
۰/۰۰	۱۸/۶۷	۱۸/۶۸	۰/۰۸	۸/۳۲	۷۲/۸۱	۸۱/۱۴	۸۱/۲۲	۱۰۰/۰۰	D۱۷T۱۸
۰/۰۰	۴/۳۴	۴/۳۴	۰/۰۱	۰/۴۲	۹۵/۲۳	۹۵/۶۴	۹۵/۶۶	۱۰۰/۰۰	D۱۹
۰/۰۰	۷/۰۰	۷/۰۰	۰/۰۳	۰/۵۶	۹۲/۴۱	۹۲/۹۷	۹۳/۰۰	۱۰۰/۰۰	D۲۰
۰/۰۰	۱۶/۳۲	۱۶/۳۳	۰/۰۶	۰/۰۶	۸۳/۵۵	۸۳/۶۱	۸۳/۶۷	۱۰۰/۰۰	D۲۱
۰/۰۱	۲۳/۶۱	۲۳/۶۱	۰/۱۴	۰/۰۶	۷۶/۱۸	۷۶/۲۴	۷۶/۳۹	۱۰۰/۰۰	D۲۲
۰/۰۰	۸/۷۴	۸/۷۴	۰/۰۳	۰/۰۶	۹۱/۱۶	۹۱/۲۲	۹۱/۲۵	۱۰۰/۰۰	D۲۳
۰/۰۰	۱۲/۱۱	۱۲/۱۱	۰/۰۴	۰/۳۱	۸۷/۵۴	۸۷/۸۵	۸۷/۸۹	۱۰۰/۰۰	D۲۴
۰/۰۰	۱۵/۴۷	۱۵/۴۷	۰/۰۵	۰/۱۶	۸۴/۳۲	۸۴/۴۷	۸۴/۵۳	۱۰۰/۰۰	D۲۵
۰/۰۰	۱۷/۲۸	۱۷/۲۹	۰/۰۴	۰/۱۸	۸۲/۴۷	۸۲/۶۴	۸۲/۷۰	۱۰۰/۰۰	D۲۶
۰/۰۰	۲۰/۷۱	۲۰/۷۱	۰/۰۷	۰/۰۵	۷۹/۱۵	۷۹/۲۰	۷۹/۲۷	۱۰۰/۰۰	D۲۷
۰/۰۰	۱۷/۶۰	۱۷/۶۰	۰/۰۴	۰/۳۳	۸۲/۰۰	۸۲/۳۶	۸۲/۳۹	۱۰۰/۰۰	D۲۸
۰/۰۱	۳۱/۴۷	۳۱/۴۸	۰/۰۸	۰/۳۶	۶۸/۰۶	۶۸/۴۳	۶۸/۵۱	۱۰۰/۰۰	D۲۹
۰/۰۰	۱۷/۳۵	۱۷/۳۵	۰/۰۴	۰/۰۷	۸۲/۵۲	۸۲/۵۸	۸۲/۶۳	۱۰۰/۰۰	D۳۰
۰/۰۰	۱۵/۷۷	۱۵/۷۷	۰/۰۵	۰/۲۲	۸۳/۹۴	۸۴/۱۹	۸۴/۲۳	۱۰۰/۰۰	D۳۱T۳۳
۰/۰۰	۹/۱۴	۹/۱۵	۰/۰۲	۰/۰۸	۹۰/۷۶	۹۰/۸۳	۹۰/۸۵	۱۰۰/۰۰	D۳۵
۰/۰۰	۱۰/۶۳	۱۰/۶۶	۰/۰۳	۰/۸۹	۸۸/۴۲	۸۹/۳۱	۸۹/۳۴	۱۰۰/۰۰	D۳۶T۳۹
۰/۰۰	۱۳/۴۴	۱۳/۴۴	۰/۰۱	۰/۵۲	۸۵/۹۷	۸۶/۴۸	۸۶/۵۴	۱۰۰/۰۰	D۴۱T۴۳
۰/۰۰	۲/۲۲	۲/۲۲	۰/۰۱	۰/۰۱	۹۷/۷۶	۹۷/۷۸	۹۷/۷۸	۱۰۰/۰۰	D۴۵T۴۷

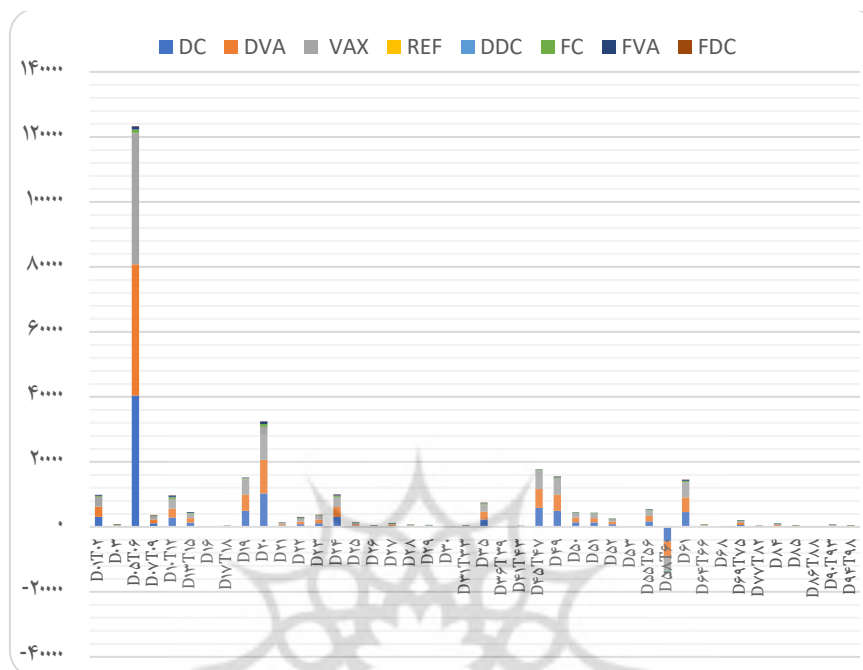

ادامه جدول ۲. ترکیب مولفه های تجزیه صادرات ناخالص هر فعالیت اقتصادی ایران (واحد درصد)

<i>FDC</i>	<i>FVA</i>	<i>FC</i>	<i>DDC</i>	<i>REF</i>	<i>VAX</i>	<i>DVA</i>	<i>DC</i>	<i>EXGR</i>	<i>CODE</i>
۰/۰۰	۶/۲۹	۶/۲۹	۰/۰۲	۰/۰۶	۹۳/۶۲	۹۳/۶۹	۹۳/۷۱	۱۰۰/۰۰	<i>D۴۹</i>
۰/۰۰	۹/۴۷	۹/۴۷	۰/۰۳	۰/۰۰	۹۰/۵۰	۹۰/۵۰	۹۰/۵۳	۱۰۰/۰۰	<i>D۵۰</i>
۰/۰۰	۱۰/۳۹	۱۰/۳۹	۰/۰۴	۰/۰۱	۸۹/۵۶	۸۹/۵۷	۸۹/۶۱	۱۰۰/۰۰	<i>D۵۱</i>
۰/۰۰	۳/۷۱	۳/۷۱	۰/۰۱	۰/۰۶	۹۶/۲۲	۹۶/۲۸	۹۶/۲۹	۱۰۰/۰۰	<i>D۵۲</i>
۰/۰۰	۲/۸۱	۲/۸۱	-۰/۲۰	۱/۸۰	۹۴/۷۹	۹۶/۵۹	۹۶/۹۹	۱۰۰/۰۰	<i>D۵۳</i>
۰/۰۰	۱۱/۴۲	۱۱/۴۲	۰/۰۲	۰/۰۱	۸۸/۵۵	۸۸/۵۶	۸۸/۵۸	۱۰۰/۰۰	<i>D۵۵T۵۶</i>
۰/۰۰	۷/۰۵	۷/۰۵	۰/۰۲	۰/۰۰	۹۲/۹۴	۹۲/۹۳	۹۲/۹۵	۱۰۰/۰۰	<i>D۵۸T۶۰</i>
۰/۰۰	۸/۶۹	۸/۶۹	۰/۰۲	۰/۰۲	۹۱/۲۷	۹۱/۲۹	۹۱/۳۱	۱۰۰/۰۰	<i>D۶۱</i>
۰/۰۰	۵/۳۲	۵/۳۲	۰/۰۱	۰/۳۱	۹۴/۳۴	۹۴/۶۵	۹۴/۶۷	۱۰۰/۰۰	<i>D۶۴T۶۶</i>
۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۲۱۶۴/۲۹	-۲۱۰۷/۱۴	۷۸/۵۷	۸۵/۷۱	۱۰۰/۰۰	<i>D۶۸</i>
۰/۰۰	۳/۹۴	۳/۹۴	۰/۰۱	۰/۰۵	۹۵/۹۹	۹۶/۰۴	۹۶/۰۵	۱۰۰/۰۰	<i>D۶۹T۷۵</i>
۰/۰۱	۳۴/۵۴	۳۴/۵۵	۰/۱۱	۰/۰۱	۶۵/۳۵	۶۵/۳۵	۶۵/۴۶	۱۰۰/۰۰	<i>D۷۷T۸۲</i>
۰/۰۰	۱۰/۱۳	۱۰/۱۳	۰/۰۳	۰/۰۰	۸۹/۸۳	۸۹/۸۳	۸۹/۸۶	۱۰۰/۰۰	<i>D۸۴</i>
۰/۰۰	۴/۵۳	۴/۵۳	۰/۰۱	۰/۱۸	۹۵/۲۴	۹۵/۴۱	۹۵/۴۴	۱۰۰/۰۰	<i>D۸۵</i>
۰/۰۰	۷/۰۵	۷/۰۵	۰/۰۰	۰/۰۴	۹۲/۸۳	۹۲/۸۷	۹۲/۸۹	۱۰۰/۰۰	<i>D۸۶T۸۸</i>
۰/۰۰	۵/۵۰	۵/۵۰	۰/۰۲	۰/۰۰	۹۴/۴۷	۹۴/۴۸	۹۴/۴۹	۱۰۰/۰۰	<i>D۹۰T۹۳</i>
۰/۰۰	۸/۱۰	۸/۱۰	۰/۰۲	۰/۶۷	۹۱/۲۰	۹۱/۸۷	۹۱/۸۹	۱۰۰/۰۰	<i>D۹۴T۹۸</i>
۰/۰۰	۶/۱۰	۶/۱۰	۰/۰۲	۰/۲۴	۹۳/۶۴	۹۳/۸۸	۹۳/۹۰	۱۰۰/۰۰	<i>کل</i>

منبع: یافته های پژوهش براساس جدول ICIO سال ۲۰۱۶ با لحاظ ایران

نمودار ۱. ترکیب مولفه های تجزیه صادرات ناخالص هر فعالیت اقتصادی ایران (واحد میلیون دلار)

منبع: یافته های پژوهش براساس جدول ICIO سال ۲۰۱۶ با لحاظ ایران

بدنبال آن از بین مولفه های تجزیه صادرات ناخالص در فعالیت های مختلف اقتصاد ایران، بیشترین محتوای خارجی (FC)، ارزش افزوده خارجی (FVA) فعالیت های نسبتاً متفاوتی نسبت به ارزش افزوده داخلی و محتوای داخلی شکل می دهند که به شرح زیر هستند. در صادرات ناخالص اقتصاد ایران بیشترین محتوای خارجی و ارزش افزوده خارجی صادرات ناخالص را فعالیت های اقتصادی استخراج نفت خام و گاز طبیعی و معدن (۱۶/۸۸ درصد)، تولید مواد شیمیایی و فراورده های شیمیایی (۱۳/۰۶ درصد)، تولید فرآورده های غذایی، انواع نوشیدنی و توتون و تنباکو (۱۰/۰۲ درصد)، مخابرات (۷/۳ درصد)، تولید فلزات پایه (۷/۰۸ درصد)، حمل و نقل زمینی و حمل و نقل از طریق لوله (۵/۶۱ درصد)، کشاورزی و جنگلداری (۴/۷۷)، تولید منسوجات، پوشاک، چرم و فرآورده های وابسته (۴/۷ درصد) و تولید فرآورده های لاستیکی و پلاستیکی (۴/۲۹ درصد)، شکل می دهند که سرجمع، ۷۴ درصد محتوای خارجی، و تقریباً ارزش افزوده خارجی ایران را شکل می دهند (جدول ۳).

جدول ۳. سهم هریک از مولفه های تجزیه ارزش افزوده صادرات ناخالص ۴۲ بخشی دوجانبه

ایران(واحد: درصد)

<i>FDC</i>	<i>FVA</i>	<i>FC</i>	<i>DDC</i>	<i>REF</i>	<i>VAX</i>	<i>DVA</i>	<i>DC</i>	<i>EXGR</i>	<i>CODE</i>
۴/۴۹	۴/۷۷	۴/۷۷	۴/۲۵	۲/۲۳	۳/۳۹	۳/۳۹	۳/۳۹	۳/۴۷	<i>D۰T۰۲</i>
۰/۰۰	۰/۲۹	۰/۲۹	۰/۲۷	۰/۰۳	۰/۲۵	۰/۲۴	۰/۲۴	۰/۲۵	<i>D۰۳</i>
۱۰/۱۱	۱۶/۸۸	۱۶/۸۷	۱۰/۸۲	۳۸/۷۸	۴۴/۲۴	۴۴/۲۲	۴۴/۲۲	۴۲/۵۵	<i>D۰۵T۰۶</i>
۱/۱۲	۰/۸۸	۰/۸۸	۰/۷۵	۷/۷۲	۱/۲۳	۱/۲۵	۱/۲۵	۱/۲۳	<i>D۰۷T۰۹</i>
۷/۸۷	۱۰/۰۲	۱۰/۰۲	۶/۸۹	۰/۶۱	۳/۱۲	۳/۱۱	۳/۱۱	۳/۵۳	<i>D۱۰T۱۲</i>
۵/۶۲	۴/۷۰	۴/۷۰	۵/۷۱	۰/۵۳	۱/۴۷	۱/۴۷	۱/۴۷	۱/۶۶	<i>D۱۳T۱۵</i>
۰/۰۰	۰/۰۹	۰/۰۹	۰/۱۱	۰/۱۰	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	<i>D۱۶</i>
۰/۰۰	۰/۲۳	۰/۲۳	۰/۳۲	۲/۵۸	۰/۰۶	۰/۰۶	۰/۰۷	۰/۰۸	<i>D۱۷T۱۸</i>
۳/۳۷	۳/۷۷	۳/۷۷	۳/۵۵	۹/۰۸	۵/۳۸	۵/۳۹	۵/۳۹	۵/۲۹	<i>D۱۹</i>
۲۱/۳۵	۱۳/۰۶	۱۳/۰۶	۲۰/۵۲	۲۶/۰۶	۱۱/۲۳	۱۱/۲۷	۱۱/۲۷	۱۱/۳۸	<i>D۲۰</i>
۱/۱۲	۱/۳۳	۱/۳۳	۱/۵۱	۰/۱۳	۰/۴۴	۰/۴۴	۰/۴۴	۰/۵۰	<i>D۲۱</i>
۸/۹۹	۴/۲۹	۴/۲۹	۸/۱۹	۰/۲۷	۰/۹۰	۰/۹۰	۰/۹۰	۱/۱۱	<i>D۲۲</i>
۲/۲۵	۱/۸۶	۱/۸۶	۲/۱۵	۰/۳۳	۱/۲۶	۱/۲۶	۱/۲۶	۱/۳۰	<i>D۲۳</i>
۵/۶۲	۷/۰۸	۷/۰۸	۷/۱۶	۴/۶۰	۳/۳۳	۳/۳۴	۳/۳۴	۳/۵۷	<i>D۲۴</i>
۱/۱۲	۱/۲۴	۱/۲۴	۱/۲۹	۰/۳۲	۰/۴۴	۰/۴۴	۰/۴۴	۰/۴۹	<i>D۲۵</i>
۰/۰۰	۰/۴۷	۰/۴۷	۰/۳۲	۰/۱۲	۰/۱۵	۰/۱۴	۰/۱۵	۰/۱۶	<i>D۲۶</i>
۲/۲۵	۱/۵۵	۱/۵۵	۱/۶۷	۰/۰۹	۰/۳۹	۰/۳۹	۰/۳۹	۰/۴۶	<i>D۲۷</i>
۰/۰۰	۰/۶۴	۰/۶۴	۰/۴۸	۰/۳۰	۰/۲۰	۰/۲۰	۰/۲۰	۰/۲۲	<i>D۲۸</i>
۱/۱۲	۱/۰۵	۱/۰۵	۰/۸۱	۰/۳۰	۰/۱۵	۰/۱۵	۰/۱۵	۰/۲۰	<i>D۲۹</i>
۰/۰۰	۰/۱۳	۰/۱۳	۰/۱۱	۰/۰۱	۰/۰۴	۰/۰۴	۰/۰۴	۰/۰۵	<i>D۳۰</i>
۰/۰۰	۰/۳۵	۰/۳۵	۰/۳۲	۰/۱۲	۰/۱۲	۰/۱۲	۰/۱۲	۰/۱۴	<i>D۳۱T۳۳</i>
۳/۳۷	۳/۹۳	۳/۹۳	۳/۰۲	۰/۸۲	۲/۵۴	۲/۵۳	۲/۵۳	۲/۶۲	<i>D۳۵</i>
۰/۰۰	۰/۰۶	۰/۰۶	۰/۰۵	۰/۱۳	۰/۰۳	۰/۰۳	۰/۰۳	۰/۰۴	<i>D۳۶T۳۹</i>
۰/۰۰	۰/۱۶	۰/۱۶	۰/۰۵	۰/۱۶	۰/۰۷	۰/۰۷	۰/۰۷	۰/۰۷	<i>D۴۱T۴۳</i>
۲/۲۵	۲/۲۳	۲/۲۳	۲/۱۵	۰/۳۰	۶/۴۰	۶/۳۸	۶/۳۸	۶/۱۳	<i>D۴۵T۴۷</i>
۶/۷۴	۵/۶۱	۵/۶۱	۶/۴۱	۱/۳۷	۵/۴۳	۵/۴۲	۵/۴۲	۵/۴۳	<i>D۴۹</i>

ادامه جدول ۳. سهم هریک از مولفه های تجزیه ارزش افزوده صادرات ناخالص ۴۲ بخشی دوجانبه

ایران(واحد: درصد)

FDC	FVA	FC	DDC	REF	VAX	DVA	DC	EXGR	CODE
۲/۲۵	۲/۵۲	۲/۵۲	۲/۴۸	۰/۰۲	۱/۵۷	۱/۵۶	۱/۵۶	۱/۶۲	D۵۰
۲/۲۵	۲/۶۶	۲/۶۶	۲/۹۱	۰/۰۳	۱/۴۹	۱/۴۹	۱/۴۹	۱/۵۶	D۵۱
۱/۱۲	۰/۵۲	۰/۵۲	۰/۴۸	۰/۲۰	۰/۸۷	۰/۸۷	۰/۸۷	۰/۸۵	D۵۲
۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	-۰/۰۵	۰/۰۴	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	D۵۳
۳/۳۷	۳/۶۵	۳/۶۵	۲/۳۷	۰/۰۸	۱/۸۴	۱/۸۴	۱/۸۴	۱/۹۵	D۵۵T۵۶
-۶/۷۴	-۵/۷۴	-۵/۷۴	-۴/۵۲	۰/۰۶	-۴/۹۲	-۴/۹۱	-۴/۹۱	-۴/۹۶	D۵۵T۶۰
۶/۷۴	۷/۳۲	۷/۳۱	۵/۲۸	۰/۳۳	۵/۰۰	۴/۹۹	۴/۹۹	۵/۱۳	D۶۱
۰/۰۰	۰/۲۰	۰/۲۰	۰/۱۱	۰/۲۸	۰/۲۳	۰/۲۳	۰/۲۳	۰/۲۲	D۶۴T۶۶
۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۱/۲۸	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	D۶۸
۰/۰۰	۰/۴۴	۰/۴۴	۰/۴۳	۰/۱۴	۰/۷۰	۰/۶۹	۰/۶۹	۰/۶۸	D۶۹T۷۵
۱/۱۲	۰/۶۷	۰/۶۷	۰/۷۰	۰/۰۰	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۱۲	D۷۷T۸۲
۱/۱۲	۰/۵۷	۰/۵۷	۰/۴۸	۰/۰۰	۰/۳۳	۰/۳۳	۰/۳۳	۰/۳۴	D۸۴
۰/۰۰	۰/۰۹	۰/۰۹	۰/۰۵	۰/۰۹	۰/۱۲	۰/۱۲	۰/۱۲	۰/۱۲	D۸۵
۰/۰۰	۰/۰۶	۰/۰۶	۰/۰۰	۰/۰۱	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	D۸۶T۸۸
۰/۰۰	۰/۲۱	۰/۲۱	۰/۲۲	۰/۰۰	۰/۲۴	۰/۲۴	۰/۲۴	۰/۲۴	D۹۰T۹۳
۰/۰۰	۰/۱۶	۰/۱۶	۰/۱۶	۰/۳۴	۰/۱۲	۰/۱۲	۰/۱۲	۰/۱۲	D۹۴T۹۸
۱۰۰/۰۰	۱۰۰/۰۰	۱۰۰/۰۰	۱۰۰/۰۰	۱۰۰/۰۰	۱۰۰/۰۰	۱۰۰/۰۰	۱۰۰/۰۰	۱۰۰/۰۰	کل

منبع: یافته های پژوهش براساس جدول ICIO سال ۲۰۱۶ با لحاظ ایران

اما موضوع مهم ترکیب فعالیت های اقتصاد ایران در مولفه های FDC، DDC، و REF است که به نوعی نشان می دهند از این طریق اقتصاد ایران در زنجیره های ارزش جهانی علاوه بر مولفه FVA است. در REF، پنج فعالیت اقتصادی استخراج نفت خام و گاز طبیعی و معدن (۳۸/۷۸ درصد)، تولید مواد شیمیایی و فرآورده های شیمیایی (۲۶/۰۶ درصد)، تولید کک و فرآورده های حاصل از پالایش نفت (۹/۰۸ درصد)، استخراج کانه های فلزی و سایر معادن (۷/۷۲ درصد)، تولید فلزات پایه (۴/۶ درصد) بیشترین نقش را در مولفه بازتاب اقتصاد ایران دارند که در مجموع ۸۵ درصد مولفه بازتاب اقتصاد ایران را شامل می شوند. بعبارتی در بین فعالیت های اقتصادی ایران، فعالیت های یاد شده در زنجیره ارزش جهانی در نهایت ارزش افزوده آنها در ایران جذب می شود.

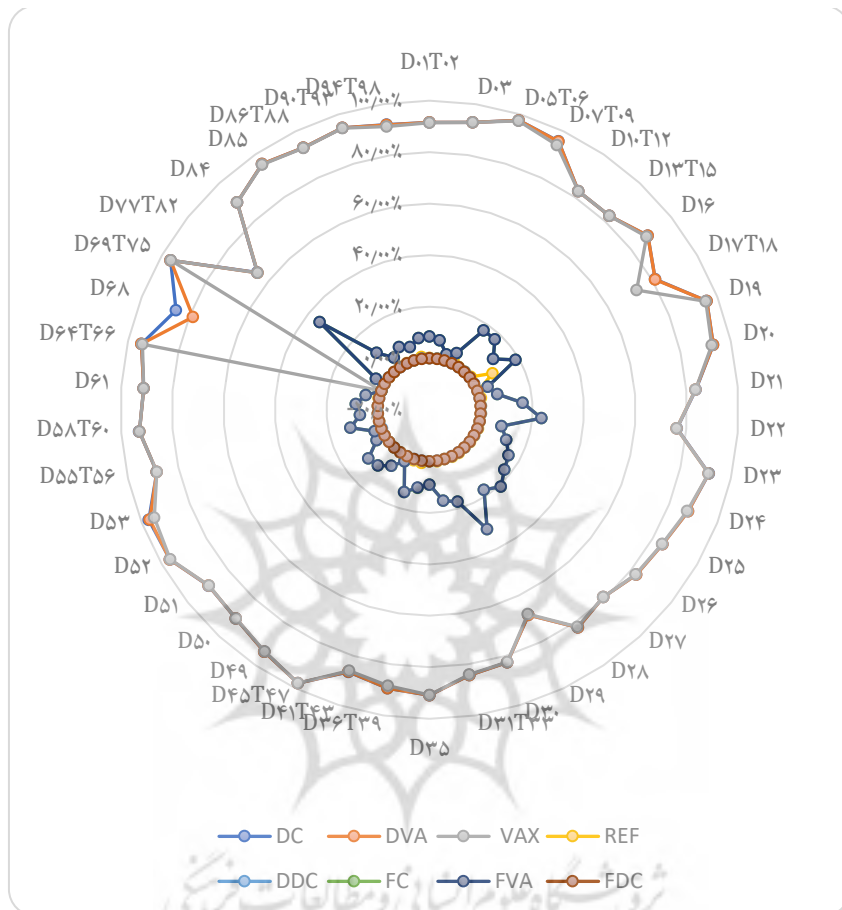
در خصوص FDC یا حساب مضاعف خارجی، تولید مواد شیمیایی و فرآورده های شیمیایی (۲۱/۳۵ درصد)، استخراج نفت خام و گاز طبیعی و معدن (۱۰/۱۱ درصد)، تولید

فراورده های لاستیکی و پلاستیکی (۸/۹۹ درصد)، تولید فرآورده های غذایی، انواع نوشیدنی و توتون و تنباکو (۷/۸۷ درصد)، حمل و نقل زمینی و حمل و نقل از طریق لوله (۶/۷۴ درصد)، مخابرات (۶/۷۴ درصد)، تولید منسوجات، پوشاک، چرم و فرآورده های وابسته (۵/۶۲ درصد) تولید فلزات پایه (۵/۶۲ درصد) بیشترین ارزش افزوده ناشی از حساب مضاعف خارجی را دارند که در مجموع بیش از ۷۳ درصد این مولفه از تجزیه صادرات ناخالص اقتصاد ایران را شامل می شوند.

در خصوص DDC یا حساب مضاعف داخلی، تولید مواد شیمیایی و فراورده های شیمیایی (۲۰/۵۲ درصد)، استخراج نفت خام و گاز طبیعی و معدن (۱۰/۸۲ درصد)، تولید فراورده های لاستیکی و پلاستیکی (۸/۱۹ درصد)، تولید فلزات پایه (۷/۱۶ درصد)، تولید فرآورده های غذایی، انواع نوشیدنی و توتون و تنباکو (۶/۸۹ درصد)، حمل و نقل زمینی و حمل و نقل از طریق لوله (۶/۴۱ درصد)، تولید منسوجات، پوشاک، چرم و فرآورده های وابسته (۵/۷۱ درصد) و مخابرات (۵/۲۸ درصد) بیشترین ارزش افزوده ناشی از حساب مضاعف داخلی را دارند که در مجموع بیش از ۷۰ درصد این مولفه از تجزیه صادرات ناخالص اقتصاد ایران را شامل می شوند.

نمودار ۲، سهم هریک از مولفه های تجزیه ارزش افزوده صادرات ناخالص ۴۲ فعالیت ایران را در میزان صادرات ناخالص همان فعالیت نشان می دهد. مطابق این مشاهدات، اکثر فعالیت های اقتصادی ایران همانند سبک کلی اقتصاد ایران بین ۸۰ تا ۹۳ درصد ارزش افزوده صادرات ناخالص را مولفه های محتوای داخلی یا ارزش افزوده داخلی صادرات شکل می - دهند و سهمی کمی متعلق به ارزش افزوده خارجی هر فعالیت اقتصادی می باشد.

نمودار ۲. سهم هریک از مولفه های تجزیه ارزش افزوده صادرات ناخالص ۴۲ بخشی دوجانبه ایران (درصد)

منبع: یافته های پژوهش براساس جدول ICIO سال ۲۰۱۶ با لحاظ ایران

اما چند فعالیت اقتصادی از الگوی کلی اقتصادی ایران پیروی نمی کنند که کمترین ارزش افزوده داخلی را در صادرات ناخالص خود را دارند و شامل فعالیت هایی زیر هستند: فعالیت های اداری و خدمات پشتیبانی (حدود ۶۵ درصد)، تولید وسایل نقلیه موتوری، تریلر و نیممه تریلر (حدود ۶۸ درصد)، تولید فراورده های لاستیکی و پلاستیکی (حدود ۷۶ درصد) و تولید تجهیزات برقی (حدود ۷۸ درصد). هم چنین در اقتصاد ایران میانگین ارزش افزوده خارجی در صادرات ناخالص اقتصاد حدود ۶ درصد است که توضیح

این شاخص در بالا آمد اما فعالیت های اقتصادی در ایران هستند که بیش از ۲ برابر این مقدار و بیشتر، ارزش افزوده خارجی ناشی از صادرات ناخالص خود را رقم زدند. این فعالیت ها به ترتیب عبارتند از: فعالیت های اداری و خدمات پشتیبانی، تولید وسایل نقلیه موتوری، تریلر و نیمه تریلر، تولید فراورده های لاستیکی و پلاستیکی، تولید تجهیزات برقی، تولید کاغذ و فرآورده های کاغذی، چاپ و تکثیر رسانه های تکثیری، تولید ماشین الات و تجهیزات طبقه بندی نشده در جای دیگر، تولید سایر تجهیزات حمل و نقل، تولید فرآورده های غذایی، انواع نوشیدنی و توتون و تنباکو، تولید منسوجات، پوشاک و چرم و فرآورده های وابسته، تولید دارو و فرآورده های دارویی شیمیایی و گیاهی، ساخت محصولات رایانه ای الکترونیکی و نوری، تولید مبلمان، سایر مصنوعات طبقه بندی نشده در جای دیگر و تعمیر و نصب ماشین الات.

هم چنین نمودار نشان می دهد که فعالیت های اقتصادی که مولفه بازتاب آن از میانگین کل اقتصاد (۲۴/۰ درصد) در صادرات ناخالص خود خیلی بیشتر است شامل؛ فعالیت های تولید کاغذ و فرآورده های کاغذی، چاپ و تکثیر رسانه های تکثیری است که حدود ۸/۳ درصد، پست و پیک حدود ۱/۸ درصد، استخراج کانه های فلزی و سایر معادن حدود ۱/۵ درصد صادرات ناخالص خود را مولفه ارزش افزوده بازگشتی که در نهایت در اقتصاد ایران جذب می شود شکل داده اند که بسیار بیشتر از میانگین کل اقتصاد است.

۶. خلاصه و جمع بندی

پیشرفت سریع تجزیه و تحلیل تجربی در زنجیره های ارزش جهانی توسط دو تغییر اساسی در محیط تحقیق پشتیبانی شده است. یکی افزایش دسترسی به داده ها و آمار مربوطه، به ویژه جداول داده - ستانده چند کشوری و داده های خرد در سطح شرکت است. مورد دیگر پیشرفت در ظرفیت پردازش داده کامپیوترهای شخصی برای مدیریت این مجموعه داده های عظیم و همچنین زیرساخت اطلاعات و ارتباطات است که امکان استفاده مشترک کارآمد از پایگاه های داده را فراهم می کند. چیزی که ۲۰ سال پیش غیرممکن بود، امروز رایج است و چالش های تجربی تجزیه و تحلیل زنجیره ارزش جهانی در حال ورود به مرحله جدیدی از توسعه هستند.

در کنار پیشرفت سریع روش‌های کمی برای مطالعات اقتصادی و زیست‌محیطی، توجه فزاینده‌ای به تحلیل کمی زنجیره‌های ارزش جهانی در دنیا معطوف شده است که تأثیر تقسیم‌بندی جغرافیایی فرآیند تولید را در سراسر جهان در نظر می‌گیرد. مرزهای توزیع بین المللی ارزش افزوده در حالی که رویکرد مرسوم به زنجیره‌های ارزش به طور کلی بر داده‌های سطح خرد شرکت از یک محصول یا نام تجاری خاص متکی است، توسعه اخیر مطالعات ثابت کرد که ساختار زنجیره‌های ارزش را می‌توان با استفاده از جداول داده - ستانده جهانی در دیدگاه جهانی بهتر درک کرد.

با شروع از ایده اولیه و طراحی مدل (توسط لئونیتف، ایزارد، چنری و موزس)، مرحله اولیه تهیه مواد (ثبت‌های تجاری و بررسی‌های صنعتی/خانگی) و به دنبال آن تولید قطعات و اجزاء (حساب‌های ملی و آمار تجارت خارجی) بوجود آمد. هنگامی که قطعات آماده هستند، آنها را به یک محصول نهایی تبدیل می‌کند و سپس محصول بین کاربران توزیع می‌شود و به بازار عرضه می‌شود (برای سیاست‌گذاران و مدیران شرکت، مثلاً به شکل ردپای کربن یا تجارت ارزش افزوده در موقعیت بخش یا کشور) می‌تواند خود را نشان دهد. هر کاری در دنباله آن ممکن است توسط افراد مختلف در کشورهای مختلف برای اهداف مختلف انجام شود. با این حال کل فرآیند را می‌توان به عنوان زنجیره‌ای از تلاش‌های جهانی برای ساخت و استفاده از پایگاه‌های داده داده - ستانده بین کشوری یا جهانی مشاهده کرد. در این مطالعه در قالب این رویکرد با استفاده از جدول داده - ستانده بین کشوری سال ۲۰۱۶ که اقتصاد ایران توسط مرکز پژوهش‌های اتاق ایران در سال ۱۴۰۱ به آن اضافه شده است، با استفاده از نرم افزار R، تجزیه ارزش افزوده در صادرات ناخالص ایران را بر اساس روش‌شناسی منبع محور بورین و مانچینی (۲۰۲۳) انجام شده است.

مطابق محاسبات تجزیه ارزش افزوده صادرات ناخالص ۴۲ بخشی دوجانبه ایران ایران میزان صادرات ناخالص ایران حدود ۹۷/۳ میلیارد دلار است که محتوای داخلی آن حدود ۹۳/۹ درصد و خالص ارزش افزوده داخلی حدود ۹۳/۸۸ درصد است. میزان حساب مضاعف داخلی ۰/۰۳ درصد است. محتوای خارجی حدود ۶/۱ درصد و میزان ارزش افزوده خارجی هم ۶/۱ درصد است و حساب مضاعف خارجی تقریباً صفر است. این نتایج نشان می‌دهد که اقتصاد ایران نقش بسیار کم‌رنگی در زنجیره ارزش جهانی دارد. اکثر فعالیت‌های اقتصادی ایران همانند سبک کلی اقتصاد ایران بین ۸۰ تا ۹۳ درصد ارزش افزوده صادرات

ناخالص را مولفه های محتوای داخلی یا ارزش افزوده داخلی صادرات شکل می‌دهند و سهمی کمی متعلق به ارزش افزوده خارجی هر فعالیت اقتصادی می‌باشد.

بیشترین محتوای ارزش افزوده صادرات ناخالص بخشی مربوط به محتوای داخلی بخش های صنعتی ایران است و محتوای داخلی بخش کشاورزی از بخش های خدمات و صنعتی کمتر است. بیشترین محتوای داخلی (DC)، ارزش افزوده داخلی (DVA)، و در نهایت VAX به ترتیب متوجه فعالیت های اقتصادی استخراج نفت خام و گاز طبیعی و معدن (۴۴/۲ درصد)، تولید مواد شیمیایی و فراورده های شیمیایی (۱۱/۲۷ درصد)، عمده فروشی و خرده فروشی و تعمیر وسایل نقلیه موتوری و موتور سیکلت (۶/۳۸ درصد)، حمل و نقل زمینی و حمل و نقل از طریق لوله (۵/۴۲ درصد)، تولید کک و فراورده های حاصل از پالایش نفت (۵/۳۹ درصد)، تولید فلزات پایه (۳/۳۴ درصد)، کشاورزی و جنگلداری، تولید فراورده های غذایی، انواع نوشیدنی و توتون و تنباکو است که سرجمع بیش از ۸۲ درصد محتوای داخلی، ارزش افزوده داخلی و در نهایت VAX اقتصاد ایران را شکل می‌دهند.

در کل مشارکت اقتصاد ایران در زنجیره ارزش جهانی بیشتر از طریق منابع طبیعی است که بدلیل مهارت پایین لازم برای کسب آنها نقش چندانی برای ایران در زنجیره ارزش جهانی ایجاد نمی‌کنند و لازم است تحولی اساسی در برنامه ریزی ها صنعتی و اقتصادی برای نقش آفرینی ایران در زنجیره ارزش جهانی تنظیم و ارایه شود.

تعارض منافع

تعارض منافی نداریم

سپاسگزاری

نویسندگان از مرکز پژوهش های اتاق ایران به خاطر حمایت مالی از طرح پژوهشی "نگاشت زنجیره های ارزش جهانی، مشارکت، موقعیت و تخصص گرایی عمودی در فعالیت های اقتصادی ایران" که این مقاله برگرفته از برخی از نتایج آن طرح است تشکر و قدردانی می‌کنند.

ORCID

- Esfandiar Jahangard <https://orcid.org/0000-0002-8370-7081>
- Alireza Jahangard <https://orcid.org/0009-0001-6719-2620>
- Negar Ebrahimi <https://orcid.org/0009-0003-7231-0585>

References

- Amador, J., and Cabral, S. (2016). Global value chains: a survey of drivers and measures: global value chains: a survey of drivers and measures. *Journal of Economic Surveys*, Vol. 30 No. 2, pp. 278-301, doi: 10.1111/joes.12097
- Anràs, P. & Chor, D. (2017). Organizing the Global Value Chain. *Econometrica*, 81(6): 2127- 2204 .
- Anràs, P., and E. Helpman. (2004). Global Sourcing. *Journal of Political Economy* 112 (3): 552–80 .
- Baldwin R. (2016). *The great convergence*. Harvard University Press .
- Baldwin, R., & Robert-Nicoud, F. (2014). Trade-in-goods and trade-in-tasks: An integrating framework. *Journal of International Economics*, 99(3), 51-62 .
- Baldwin, R. (2006). *Globalization: The Great Unbundling(s)*. Helsinki: Economic Council of Finland .
- Baldwin, R. (2022) .Globoitics and macroeconomics: globalisation and automation of the service sector. NBER Working Paper No. 30317, *National Bureau of Economic Research*.
- Bernard, A. B., and J. B. Jensen. (1995). Exporters, Jobs, and Wages in U. S. Manufacturing, 1976–1987. *Brookings Papers on Economic Activity, Microeconomics*, Vol. 1995 (pp. 67–119), Washington, DC .
- Borin, A., & Mancini, M. (2019). Measuring What Matters in Global Value Chains and Value-Added Trade. *World Bank Policy Research Working Paper* 8804 .
- Borin, M. Mancini.(2023).Measuring what matters in value-added trade. *Economic Systems Research*, p 1-28. <https://doi.org/10.1080/09535314.2022.2153221>
- Campa, J., and L. Goldberg. (1997). The Evolving External Orientation of Manufacturing Industries: Evidence from Four Countries. *NBER Working Paper*, No. 5919, NBER, Cambridge, MA .
- Daudin, G., Riffart, C. & Schweisguth, D. (2011). Who Produces for Whom in the World Economy? *Canadian Journal of Economics*, 44 (4): 1403–37 .
- Dedrick, J., K. Kraemer, and G. Linden. (2008). Who Profits from Innovation in Global Value Chains? A Study of the iPod and notebook PCs. *Report prepared for the Sloan Industry Studies Annual Conference*, Boston, May 1–2 .

- Degain, Christophe., Lin Jones, Zhi Wang, and Li Xin. (2014). The Similarities and Differences among Three Major Inter-Country Input-Output Databases and Their Implications for Trade in Value-Added Estimates. *USITC Working Paper* 2014-12B. <https://www.usitc.gov/publications/332/ec201412b.pdf>.
- Dietzenbacher, E., I. Romero, and N. S. Bosma. (2005). Using Average Propagation Lengths to Identify Production Chains in the Andalusian Economy. *Estudios de Economía Aplicada*, 23 (2): 405–22.
- Fally, T. (2012). *Production Staging: Measurement and Facts*. mimeo UC Berkeley.
- Feas, E. (2023). Decomposition of value added in gross exports: a critical review. *Applied Economic Analysis*. Emerald Publishing Limited. 2632-7627. DOI 10.1108/AEA-11-2022-0300
- Feenstra, R. C., & Taylor, A. M. (2017). *International trade*. Worth Publishers, New York, Chapter 4.
- Feenstra, R. C. & Hanson, G. H. (1996). Globalization, Outsourcing, and Wage Inequality. *American Economic Review*, 86 (2), 240–45.
- Ferrantino, Michael Joseph., & Schmidt, Gabriela. (2018). Using gross trade data to map archetypal GVCs. *Policy Research Working Paper Series*, 8296, The World Bank.
- Foster-McGregor, N., & Stehrer, R. (2013). Value-added contents of trade: A comprehensive approach. *Economic Letter*, 2, 354-357.
- Gereffi, G., J. Humphrey, and T. Sturgeon. (2005). The Governance of Global Value Chains. *Review of International Political Economy*, 12.
- Grossman, Gene M., and Esteban Rossi-Hansberg. (2008). Trading Tasks: A Simple Theory of Offshoring. *American Economic Review*, 98 (5): 1978–97. <https://doi.org/0.1257/aer.98.5.1978>.
- Grubel, H. G. and Lloyd, P. J. (1975). *Intra-Industry Trade: The Theory and Measurement of International Trade in Differentiated Products*. Macmillan Press, London.
- Hanson, Gordon H., Raymond J. Mataloni, and Matthew J. Slaughter. (2005). Vertical Production Networks in Multinational Firms. *Review of Economics and Statistics*, 87 (4), 664–78. <https://doi.org/10.1162/003465305775098080d>.
- Helpman, E., and P. Krugman. (1985). *Market Structure and Foreign Trade*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Huan, Samuel, Sunil Sheoran, and Ge Wang. (2004). A Review and Analysis of Supply Chain Operation Reference (SCOR) Model. *Supply Chain Management* 9 (1): 23–29. <https://www.emeraldinsight.com/doi/abs/10.1108/13598540410517557h>.
- Hummels, D., Ishii J. & Yi, K. M. (2001). The Nature and Growth of Vertical Specialization in World Trade. *Journal of International Economics*, 54, pp. 75-96.
- Inomata, S., and B. Meng. (2013). *Transnational Interregional Input-Output Tables: An Alternative Approach to MRIO? In Sustainability Practitioner's Guide to Multi-Regional Input-Output Analysis*, edited

- by J. Murray and Lenzen, 33–42. Champaign, IL: Common Ground Publishing.
- Inomata, S. (2017). *Analytical frameworks for global value chains: An overview*. In *Global Value Chain Development Report*. Chapter 7. World Trade Organization, Geneva, Switzerland.
- Jahangard, E. (2024) Participation and Vertical Specialization in Iran's Economic Activities, *International Journal of New Political Economy*, Available Online from 18 April 2024. 10. 48308/jep. 2024. 234715. 1167
- Jahangard, E and Jahangard, A. (2024). Value Added Decomposition of Iran's Gross Exports. *Preprint from Research Square*, 26 Jan 2024. <https://doi.org/10.21203/rs.3.rs-3872393/v1> PPR: PPR793351.
- Jahangard, Esfandiar, Ali Faridzad, Najmeh Sajadianfard, Jamal Kakaie, and Elahe Shokri (2023) *Inserting of Iran in the ICIO Table*. Chamber of Commerce, Industries, Mines, and Agriculture of Iran, Tehran. (in Persian).
- Johnson, R. C. & Noguera, G. (2012). Accounting for Intermediates: Production Sharing and Trade in Value Added. *Journal of International Economics*, 86, Iss. 2, 224-236 .
- Jones, Meryem Demirkaya, Erika Bethmann. (2019). Global value chain analysis: concepts and approaches. *Journal of International Commerce and Economics*. https://www.usitc.gov/journals/jice_home.htm.
- Jones, R., and H. Kierzkowski. (1990). the Role of Services in Production and International Trade: A Theoretical Framework. In the *Political Economy of International Trade*, edited by R. Jones and A. Krueger, 31–48. Oxford, U. K.: Basil Blackwell .
- Koopman, R. Wang Z. & Wei, S. (2014). Tracing Value-Added and Double Counting in Gross Exports. *American Economic Review*, 104(2): 459-94 .
- Koopman, Robert, William Powers, Zhi Wang, and Shang-Jin Wei. (2010). Give Credit Where Credit Is Due: Tracing Value Added in Global Production Chains. *NBER Working Paper*, w16426. <https://www.nber.org/papers/w16426> .
- Lenzen, Manfred. (2019). Aggregating Input–Output Systems with Minimum Error. *Economic Systems Research*, 31, 594–616.
- Los, Bart, Marcel P. Timmer, and Gaaitzen J. de Vries. (2016). Tracing value-added and double counting in gross exports: Comment. *American Economic Review*, 107 (7): 1958–1966.
- Melitz, M. J. (2003). The Impact of Trade on Intra-Industry Reallocations and Aggregate Industry Productivity. *Econometrica* ,71 (6),1695–725 .
- Mohajeri, Parisa., and Banouei, Ali Asghar. (2021). Estimating Domestic Value Added in Gross Exports and Its Relation to Vertical Specialization: The Case Study of Iran, *Iranian Journal of Economic Studies*, 10(1) 2021, 7-29.
- Nagengast, A. J., and R. Stehrer. (2016). Collateral imbalances in intra-European trade? Accounting for the differences between gross and

- value-added trade balances. *Discussion Papers from Deutsche Bundesbank*. No 14/2014 .
- Sherkat Afsaneh, Aliasghar Banouei, Somayeh Shahhosseini, Fatemmeh Bazzaza and Azin Kianirad (2023) Application of Hypothetical Extraction and Conventional Method in Measuring Value-added in Trade: Equivalence or Different Result? *Iranian Economic Development Analyses*, Volume 9, Issue 1 - Serial Number 23. Pages 123-142 (in Persian).
- Stehrer, Robert, Neil Foster, and Gaaitzen de Vries. (2012). Value Added and Factors in Trade: A Comprehensive Approach. *The Vienna Institute for International Economic Studies (wiiw) Working Paper 80*. <https://econpapers.repec.org/paper/wiiwpaper/80.htm> .
- Sturgeon, Timothy J., and Momoko Kawakami. (2011). Global Value Chains in the Electronics Industry: Characteristics, Crisis, and Upgrading Opportunities for Firms from Developing Countries. *International Journal of Technological Learning, Innovation, and Development*, 4 (1/2/3): <https://EconPapers.repec.org/RePEc:ids:ijtlid:v:4:y:2011:i:1/2/3:p:120-147> .
- Wang, Z., S. Wei and K. Zhu. (2013). Quantifying International Production Sharing at the Bilateral and Sector Levels. *NBER Working Paper*, No. 19677 .
- Wang, Zhi, Shang-Jin Wei, Xinding Yu, and Kunfu Zhu. (2017) Measures of Participation in Global Value Chains and Global Business Cycles. *NBER Working Paper 23222*. <https://www.nber.org/papers/w23222> .
- World Bank. (2019). World Development Report 2020: Trading for Development in the Age of Global Value Chains, *The World Bank*, Washington, D. C., doi: 10.1596/978-1-4648-1457-0 .
- Xing, Y., and N. Detert. (2010). How the iPhone Widens the United States Trade Deficit with the People's Republic of China. *Asian Development Bank Institute (ADBI)*, Working Paper Series No 257, ADBI, Tokyo .
- Yeats, A. J. (1998). Just How Big is Global Production Sharing? *Policy Research Working Paper 1871*, World Bank, Washington, DC

فعالیت (بخش) های جدول داده - ستانده بین کشوری سال ۲۰۱۶ با لحاظ ایران

ردیف	کد	شرح فعالیت به فارسی
۱	D01T02	کشاوری و جنگلداری
۲	D03	ماهگیری و آبی پروی
۳	D05T06	استخراج نفت خام و گاز طبیعی و معدن
۴	D07T08 and D07T09	استخراج کانه های فلزی و سایر معادن، و فعالیت های خدمات پشتیبانی استخراج معدن
5	D10T12	تولید فرآورده های غذایی، انواع آشامیدنی ها و توتون و تنباکو
6	D13T15	تولید منسوجات، پوشاک، چرم و فرآورده های وابسته
7	D16	تولید چوب و فرآورده های چوب و چوب پنبه - به جز مبلمان - ساخت کالا از حصیر و مواد حصیربافی
8	D17T18	تولید کاغذ و فرآورده های کاغذی، چاپ و تکثیر رسانه های ضبط شده
9	D19	تولید کک و فرآورده های حاصل از پالایش نفت
10	D20	تولید مواد شیمیایی و فرآورده های شیمیایی
11	D21	تولید داروها و فرآورده های دارویی شیمیایی و گیاهی
12	D22	تولید فرآورده های لاستیکی و پلاستیکی
13	D23	تولید سایر فرآورده های معدنی غیر فلزی
14	D24	تولید فلزات پایه
15	D25	تولید محصولات فلزی ساخته شده، به جز ماشین آلات و تجهیزات
16	D26	ساخت محصولات رایانه ای، الکترونیکی و نوری
17	D27	تولید تجهیزات برقی
18	D28	تولید ماشین آلات و تجهیزات طبقه بندی نشده در جای دیگر
19	D29	تولید وسایل نقلیه موتوری، تریلر و نیم تریلر
20	D30	تولید سایر تجهیزات حمل و نقل
21	D31T33	تولید مبلمان، سایر مصنوعات طبقه بندی نشده در جای دیگر و تعمیر و نصب ماشین آلات و تجهیزات
2۲	D35	تامین برق، گاز، بخار و تهویه هوا
23	D36T39	جمع آوری، تصفیه و تامین آب، دفع پسماند، فاضلاب و بازیافت مواد
24	D41T43	ساختمان
25	D45T47	عمده فروشی و خرده فروشی ؛ تعمیر وسایل نقلیه موتوری و موتور سیکلت

ادامه: فعالیت (بخش)های جدول داده - ستانده بین کشوری سال ۲۰۱۶ با لحاظ ایران

ردیف	کد	شرح فعالیت به فارسی
26	D49	حمل و نقل زمینی و حمل و نقل از طریق خط لوله
27	D50	حمل و نقل آبی
28	D51	حمل و نقل هوایی
29	D52	انبار داری و فعالیت‌های پشتیبانی حمل و نقل
30	D53	پست و پیک
31	D55T56	خدمات هتل و رستوران
32	D62T63&D58T60	اطلاعات (فعالیت‌های انتشاراتی، تولید فیلم و... و برنامه‌های رادیو و تلویزیون)، فعالیت‌های خدمات اطلاع رسانی و مشاوره و فعالیت‌های مربوط به رایانه
33	D61	مخابرات
34	D64T66	خدمات مالی، بیمه و فعالیت جانبی مرتبط
35	D68	املاک و مستغلات
36	D69T75	فعالیت‌های حرفه ای، علمی و فنی
37	D77T82	فعالیت‌های اداری و خدمات پشتیبانی
38	D84	اداره امور عمومی و دفاع؛ تامین اجتماعی اجباری
39	D85	آموزش
40	D86T88	بهداشت و مددکار اجتماعی
41	D90T93	هنر، سرگرمی و تفریح
42	D97T98	سایر فعالیت‌های خدماتی، فعالیت‌های خانوارها به عنوان کارفرما، فعالیت‌های تفکیک ناپذیر تولید کالاها و خدمات توسط خانوارهای معمولی برای خود مصرفی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

استناد به این مقاله: جهانگرد، اسفندیار، جهانگرد، علیرضا و ابراهیمی، نگار. (۱۴۰۳). تجزیه ارزش افزوده صادرات ناخالص فعالیت‌های اقتصادی ایران: یک رویکرد بین کشوری. پژوهشنامه اقتصادی، ۲۳(۹۰)، ۵-۵۱.

Journal of Economic Research is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.